

OECD360

DANMARK

2015



• Grøn vækst



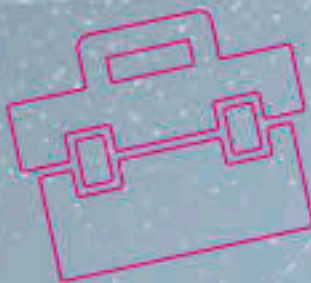
• Uddannelse



• Regionalt fokus



• Velvære



• Arbejde



• Udvikling

Hvordan klarer Danmark sig?



• Økonomi



• Statistik



• Landbrug



• Social krise

Find

OECD's publikationer og tjenesteydelser



www.oecd.org/bookshop



www.oecd-ilibrary.org



www.youtube.com/OECDiLibrary



www.twitter.com/OECD_Pubs



www.facebook.com/OECDPublications

Indholdsfortegnelse:

Hvordan klarer **Danmark** sig?

04	Forord af OECD's generalsekretær Angel Gurría	26	Velfærd i Danmark 
06	Danmark og OECD	29	Alle regioner kan klare sig bedre, hvis de forvaltes godt 
09	Danmark i tal	33	Uddannelse og kompetencer betyder mere og mere 
13	Økonomi Vejen til øget vækst 	37	Måling af fremskridt hen mod grøn vækst 
17	Skabelse af flere og bedre job 	41	Udsigter for landbruget – brødfødning af verden 
21	Fra finansiel krise til social krise 	45	Udvikling Produktivitet, den næste udfordring 

Introduktion

Om OECD

Organisationen for økonomisk samarbejde og udvikling (OECD) har til opgave at fremme politikker, der vil forbedre den økonomiske og sociale velfærd for mennesker i hele verden. OECD skaber rammen om et forum, hvor regeringerne arbejder sammen om at finde løsninger på fælles problemer, udveksler erfaringer og udvikler de bedste strategier til fremme af en politik, der skaber bedre liv. I over 50 år har OECD medvirket til at skabe globale standarder, internationale konventioner, aftaler og anbefalinger inden for områder, såsom statsforvaltning og kampen mod bestikkelse og korrupsion, virksomhedsansvar, udvikling, internationale investeringer, skat samt miljø. Samarbejde, dialog, konsensus og peer review er drivkraften bag OECD's målsætning om en verdensøkonomi og et verdenssamfund, der er stærkere, renere og mere retfærdigt.

OECD's medlemmer er: Australien, Belgien, Canada, Chile, Danmark, Estland, Finland, Frankrig, Grækenland, Irland, Island, Israel, Italien, Japan, Korea, Luxembourg, Mexico, Nederlandene, New Zealand, Norge, Polen, Portugal, Schweiz, Slovakiet, Slovenien, Spanien, Storbritannien, Sverige, Tjekkiet, Tyrkiet, Tyskland, Ungarn, USA og Østrig. Europa-Kommissionen deltager i OECD's arbejde. OECD har indledt samtaler om tiltrædelse med Colombia, Letland og Rusland*. Organisationen samarbejder også med over 100 andre økonomier, inklusive nøglepartnere som Brasilien, Kina, Indien, Indonesien og Sydafrika.

la pag 3

www.oecd.org/about

* Forhandlingerne om Ruslands tiltrædelse i OECD er udskudt for tiden

De væsentligste OECD-kilder:

OECD's hjemmeside:
www.oecd.org
www.oecd.org/Denmark

OECD-publikationer og -data:
www.oecd-ilibrary.org
 og data.oecd.org/

OECD Observer:
www.oecdobserver.org/

OECD blog:
www.oecdinsights.org

Deltag:

OECD Forum:
www.oecd.org/forum

OECD Global Parliamentary Network:
www.oecd.org/parliamentarians

Twitter: @OECD
 #OECD360

Facebook:
www.facebook.com/theOECD

Kontakt OECD.Bookshop@oecd.org, hvis du ønsker at købe papirudgaver

Online-versioner findes på:
www.oecd360.org

De udtrykte holdninger og angivne argumenter i denne publikation gengiver ikke nødvendigvis OECD's eller medlemslandenes officielle holdninger. Medtagelse af ethvert materiale fra eksterne kilder eller hyperlinks til eksterne hjemmesider i denne publikation er ikke ensbetydende med, at OECD støtter eller er ansvarlig for de holdninger, ideer eller informationer, der gives udtryk for i disse kilder. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem det originale OECD-materiale og oversættelsen er det kun teksten i det originale materiale, der er gældende.

Denne publikation og alle medtagne kort heri tager ikke stilling til et territoriums status eller suveræniteten, til etablering af internationale grænseområder og grænser eller til navne på territorier, byer eller områder.

Statistiske data om Israel leveres af de pågældende israelske myndigheder samt under disses ansvar. OECD anvender sådanne data uden stillingtagen til status for Golan-højderne, Øst-Jerusalem og de israelske bosættelser på Vestbredden, hvad angår international lov.

Gengivelse af annoncer i denne publikation antyder på ingen måde, at OECD støtter produkterne eller serviceydelseerne i disse annoncer. Angivelsen af specifikke virksomheder eller bestemte produkter betyder ikke, at disse anbefales fremfor andre af lignende natur, der ikke er nævnt. Alle varemærker, logoer, servicemærker, fællesmærker, mønsterrettigheder, personlige rettigheder eller lignende rettigheder, der er nævnt, anvendt eller citeret i publikationen, ejes af de pågældende indehavere.

Forord

Bæredygtig og inklusiv vækst: på den rigtige måde



Angel Gurría
generalsekretær for OECD
©OECD

Krisen er endnu ikke overstået. Væksten er stigende, men den stiger for langsomt. Arbejdsløsheden er faldende, men den falder ikke tilstrækkeligt. Stigende ulighed i vores samfund giver anledning til bekymring, og tilliden til regeringer og demokratiske institutioner er hastigt svindende. Regeringerne skal hurtigt udarbejde nogle politiske retningslinjer, som vil medføre fremskridt på alle disse områder, så vi forbliver på rette vej mod bæredygtig og inklusiv vækst.

OECD er i en enestående position til at hjælpe regeringerne med at løse denne cirkels kvadratur, idet organisationen i mere end et halvt århundrede har leveret data til analyse af alle de områder, som regeringerne skal tage sig af – lige fra landbrug til arbejdsløshed samt anbefalinger vedrørende uddannelse, sundhedspleje, miljø, økonomi og statsforvaltning.

Politik er ikke målet i sig selv – formålet med en bedre politik er at skabe et bedre liv for borgerne. OECD kan anskueliggøre for regeringerne, ikke bare hvordan de enkelte sektorer klarer sig i deres egne lande, men også hvordan andre lande klarer sig, og sammen kan vi anvende disse oplysninger til at finde frem til de bedste fremgangsmåder, så vi kan udarbejde en bedre politik.

OECD360 indeholder et udvalg af de seneste OECD-resultater vedrørende nøglespørgsmål såsom beskæftigelse, arbejdsløshed, vækst og uddannelse samt tegner et generelt billede af de enkelte landes økonomiske og

individuelle velfærd. Det indeholder nationale data og bringer dem i perspektiv i forhold til OECD's samlede kontekst. Endvidere giver *OECD360* os mulighed for at se, hvordan de forskellige områder griber ind i hinanden – f.eks. fremgår det, hvordan et lands uddannelsessystem klarer sig i forhold til sammenlignelige systemer, men også hvordan uddannelse er vejen til at finde et godt job i tider med høj ungdomsarbejdsløshed.

Tidsskriftet indeholder de seneste OECD-analyser om vejen frem inden for mange forskellige områder og tilbyder organisationens seneste anbefalinger til løsning af nogle af de mest presserende udfordringer i vore samfund: Hvordan målrettes sociale ydelser til de mennesker, der virkelig har et behov, og hvordan sikrer vi, at nedskæringer på de offentlige budgetter ikke underminerer omfanget og kvaliteten af vigtige servicefunktioner, såsom sundhedspleje og uddannelse? Hvordan skaber vi flere og bedre jobs, og fremmer de kvalifikationer, som vil blive efterspurgt på arbejdsmarkedet i den nærmeste fremtid? Hvordan finder vi frem til en vækstmodel, som skaber muligheder for alle og ikke taber nogen på gulvet? Hvordan opnår vi en CO₂-fattig grøn økonomi, der forbedrer vores levestandard uden at gøre det på bekostning af fremtidige generationer?

” **OECD er stolte af at arbejde sammen med og for Danmark. Sammen kan vi udarbejde en bedre politik for et bedre liv, her og i hele verden.** ”

Disse spørgsmål er væsentlige for alle regeringer. OECD søger i samarbejde med dens medlemmer og partnerlande løsninger på disse spørgsmål og drager nytte af de enestående muligheder, som en global verden tilbyder.

Jeg håber, at den 360 graders snapshot-visning, som er blevet til ved at kombinere mange forskellige elementer i vores arbejde omkring dit land, og som dette nye produkt indeholder om den danske økonomi og det danske samfund, vil bidrage til at fremme en fælles opfattelse af, hvordan vi forbedrer velfærden. OECD er stolte af at arbejde sammen med og for Danmark. Sammen kan vi udarbejde en bedre politik for et bedre liv, her og i hele verden.



Angel Gurría
generalsekretær for OECD



Morten
Østergaard
Økonomi- og indenrigsminister

Økonomi - og indenrigsminister
Morten Østergaard

©Ministry for economic affairs and the interior/Kim Vadskær

Kære læser

Kender du OECD? Ofte hører vi om OECD som en kreds af lande, vi plejer at sammenligne os med. OECD er også en organisation for økonomisk samarbejde. Medarbejderne laver analyser, der kan besvare spørgsmål og give inspiration til, hvordan vi udvikler samfundet. Jeg synes selv, at det giver god mening at høre, hvad mennesker, der ser Danmark udefra, ser.

Med denne pjece ønsker OECD at udbrede kendskabet til organisationens omfattende arbejde for at understøtte medlemslandenes sociale og økonomiske udvikling.

Danmark har været med fra starten, og den tidligere danske finansminister Thorkil Kristensen var organisationens første generalsekretær fra 1961 til 1969. Deltagelsen i OECD-samarbejdet giver ikke mindst mindre lande som Danmark muligheder for at udnytte de ressourcer og den betydelige ekspertise, som organisationen stiller til rådighed for sine nu 34 medlemslande.

Blandt de spørgsmål, som OECD bidrager til at besvare, er bl.a.: Hvordan får vi bedre udbytte af vores arbejdsindsats og dermed øget velstand? Hvordan inddrager vi dem, som har de svageste forudsætninger i det vidensbaserede samfund? Hvordan sikrer vi bæredygtige offentlige finanser i en fremtid med relativt flere ældre og fortsat høje krav til offentlige ydelser og velfærd? Hvordan organiserer vi de store offentlige ud-giftsområder som uddannelse og sundhedsvæsen, så de bedst og billigst opfylder nutidens behov, og hvilke instrumenter i miljøpolitikken virker bedst?

Jeg vil nævne nogle få eksempler på OECD's arbejde med disse problemstillinger: Gennem analyser af indkomstbeskatning og offentlige ydelser har OECD vist, hvordan dette i adskillige medlemslande har ført til, at nogle borgere oplever en (marginal) beskatning på over 100 pct. Hermed følger negative virkninger for beskæftigelse, vækst og indkomst.

Et andet eksempel er OECD's analyser af de kommende års ændringer i befolkningens alderssammensætning. I mange medlemslande indebærer dette, at der vil være relativt flere uden for arbejdsstyrken. Samtidig vil efterspørgslen efter sundhedsydelser og pleje stige. I Danmark har dette betydet, at regering og Folketing har gennemført reformer af bl.a. pensionsalderen, der sigter på at øge arbejdsstyrken og sikre finansieringen af velfærdsamfundet.

Allerede for 25 år siden pegede OECD på, at når man vil nedbringe CO₂-udslippet, så er den mest effektive måde med de lavest mulige omkostninger for samfundet at bruge internationale kvoter. Det har dog endnu ikke kunne opnå global tilslutning, og som alternativ anbefaler OECD derfor bl.a. beskatning af CO₂-tunge energikilder.

Derudover vil jeg gerne fremhæve det arbejde, som OECD har udført for at modvirke skattetækning over grænserne, og som nu synes at bære frugt og samle tilslutning fra et stigende antal lande.

Rygraden i OECD's analyser af medlemslandenes økonomier er de eksaminationer, som medlemslandene gennemgår hvert

Mogens Jensen

Handels- og Udviklingsminister

Mogens Jensen
Handels- og Udviklingsminister
 ©Ministry for foreign affairs/Ulrik Jantzen



andet år. Under disse eksaminationer bliver organisationens mange analyser og landesammenligninger udmøntet i konkrete anbefalinger. Det er så op til den pågældende regering og parlamentet at tage stilling til OECD's anbefalinger ud fra landets egne politiske præferencer.

I Danmarks tilfælde er der et betydeligt sammenfald mellem vores økonomiske reformer og OECD's anbefalinger. Dette gælder også de reformer, som er gennemført siden 2011. OECD's seneste rapport om dansk økonomi fra januar 2014 bakkede op om regeringens økonomiske politik samt de vedtagne reformer af arbejdsmarkedet og uddannelsessystemet. I OECD's overordnede sammenligninger af reformindsatsen i medlemslandene ligger Danmark faktisk i toppen af feltet, og OECD henviser ofte til den «danske flexicurity-model» som et forbillede - med kombinationen af et fleksibelt arbejdsmarked og et socialt sikkerhedsnet.

Det er regeringens målsætning, at vi i reformarbejdet fortsat skal være på forkant af udviklingen, og her vil vi også fremover kunne drage nytte af OECD's analyser og organisationens anbefalinger til gavn for den danske befolkning.

Morten Østergaard
 Økonomi- og indenrigsminister

OECD – lille organisation med stor virkning

Organisation for Economic Cooperation and Development (OECD) er en helt speciel international organisation.

Dens etablering rækker tilbage til tiden efter 2. verdenskrig, hvor USA ønskede at hjælpe det sønderskudte Europa tilbage på sporet. Infrastrukturen var smadret, produktionsprocesser var sat ud af funktion, befolkningerne led. Så det var dengang USA's idé, at et ordentligt økonomisk skub skulle sætte gang i en udvikling, der ville bringe de europæiske lande på fode igen. Det ville i første omgang hjælpe europæerne, men bl.a. gennem skabelse af et stort europæisk marked også være til fordel for USA selv.

Denne økonomiske indsprøjtning – Marshall hjælpen – virkede mere effektivt, end man havde troet, både økonomisk og politisk. Væksten steg hurtigere end forventet ikke mindst i det daværende Vesttyskland, og De Europæiske Fællesskaber (EF) blev dannet i 1953.

Siden har OECD ændret sig til en drivkraft for de nu 34 medlemslande hen mod opfyldelse af nogle mål – i festtalerne ville man måske sige nogle idealer – der omfatter værdier som demokrati, etablering af effektive bæredygtige økonomier, øget lighed, åbenhed og transparens, ikke-korruption, et mere retfærdigt skattesystem, frihandel, effektiv udviklingsbistand



Klavs A. Holm
Danmarks Ambassadør ved OECD
 ©OECD/Herve Cortinat



©iStockphoto.com Arpad Benedek

og mange flere. Dette har OECD selv sammenfattet i sit motto - "Better Policies for Better Lives" – altså at hovedformålet med OECD's virksomhed er, at befolkningerne i medlemslandene skal øge deres velfærd.

I OECD kalder man med et engelsk ord OECD's værdier for "likemindedness". Det dækker over, at landene arbejder sammen mod opfyldelse af disse fælles mål, men også at lande uden for OECD skal bekende sig til disse værdier for at blive medlem.

Det interessante er, at OECD på denne måde næsten helt uden vedtagelse af bindende regler er med til at drive en udvikling i den rigtige retning. Når OECD foretager analyser af landenes økonomier, udgiver rapporter om handelshindringer, gennemfører undersøgelser af læsefærdigheder hos børn og voksne eller foretager effektivitetstjek af landenes udviklingsbistand, så har det ganske enkelt en "opdragende effekt".

Medlemslandene ønsker at fremstå bedst muligt i OECD-gruppen, og derfor ser man ofte, at der i kølvandet på OECD-undersøgelser indkaldes til møder i medlemslandenes regeringsapparater for at gennemføre reformer, så tingene kan blive gjort bedre – og så man næste gang kan få en mere positiv vurdering i analyserne.

Man kan på denne måde næsten sige, at OECD leder gennem eksemplet - landene lærer af hinandens erfaringer og når hurtigere videre i retning af opnåelse af de fælles værdier, som de alle sammen stræber imod.

Ydermere kan man konstatere, at efterhånden som lande uden for OECD-medlemskredsen bliver opmærksomme på OECD's arbejde, desto mere interesserede bliver de i at koble sig op på

OECD's aktiviteter. F.eks. har selv et land som Kina tilsluttet sig OECD's handlingsplan til bekæmpelse af brug af skattely.

OECD har en særlig rolle i forhold til udviklingslandene. Lige siden udviklingsbistanden tog fart for ca. 50 år siden, har OECD overvåget og analyseret medlemslandenes bistand. OECD har endvidere været medvirkende til, at klima- og miljøspørgsmål samt de helt særlige udfordringer, der er i de såkaldte skrøbelige stater, er kommet på dagsordenen. OECD har også været med til at sikre, at der er kommet mere fokus på ligestilling og kvinders rettigheder.

På det seneste er medlemslandene også i højere grad begyndt at drøfte, hvordan udviklingspolitikken kan komme til at hænge sammen med traditionelle politik-områder som handelspolitik og skattepolitik.

OECD undersøger løbende de enkelte landes udviklingspolitik – også det er et eksempel på, hvordan "gruppepresset" er med til at få landene til at gøre en ekstra indsats og få dem til at gøre udviklingsbistanden endnu mere målrettet og effektiv.

OECD er muligvis ikke så kendt i offentligheden, men OECD er et eksempel på, hvordan en organisation, der lever et liv lidt væk fra rampelyset, alligevel kan gøre en forskel til gavn for medlemslandenes befolkninger.

Mogens Jensen
 Handels- og Udviklingsminister

Danmark i tal

> VIDENSBANK

- Datakilde: <http://data.oecd.org/denmark.htm>
- *OECD Factbook 2014: Economic, Environmental and Social Statistics*
DOI: <http://dx.doi.org/10.1787/factbook-2014-en>
- *Government at a Glance 2013*
DOI: http://dx.doi.org/10.1787/gov_glance-2013-en
- *Society at a Glance 2014: OECD Social Indicators*
DOI: http://dx.doi.org/10.1787/soc_glance-2014-en
- Samtlige OECD-statistikker <http://www.oecd-ilibrary.org/statistics>

Dagligdag og arbejde

Danmarks befolkning set i forhold til det samlede OECD, 2012

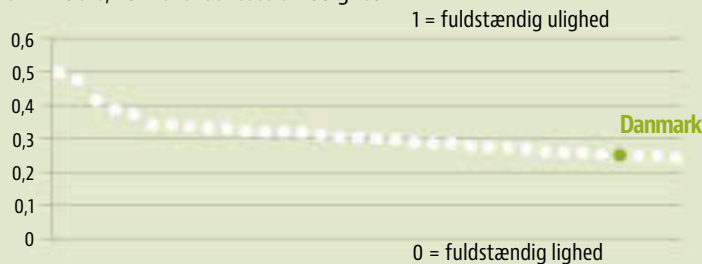


I Danmark
♂ 2,8 millioner mænd
♀ 2,8 millioner kvinder



Indkomstulighed

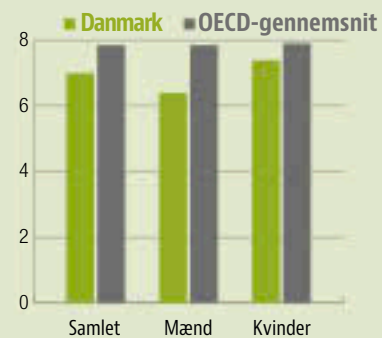
Gini-indeks, 2012 eller seneste til rådighed



Gini-indeksset vurderer ulighed ved at måle, hvor meget indkomstfordelingen blandt husholdninger afviger fra en perfekt lige indkomstfordeling. Et Gini-indeks på 0 svarer til perfekt lighed og 1 til perfekt ulighed. (Denne figur viser Gini-indeksset for OECD-lande)

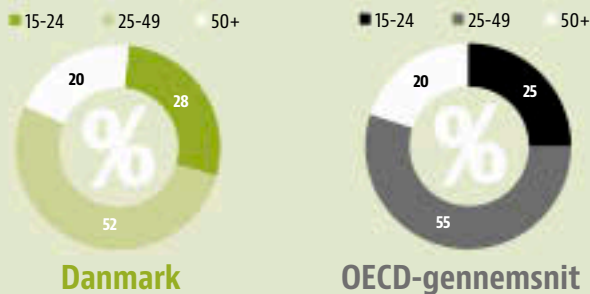
Arbejdsløshed

i % af arbejdsstyrken, 2013



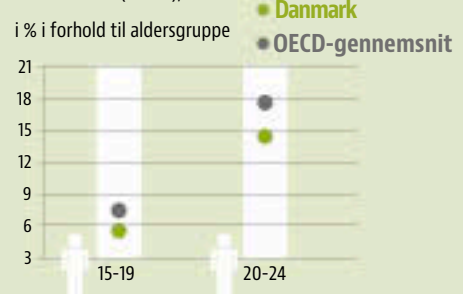
Arbejdsløshed i forhold til alder

i % af den samlede arbejdsløshed i hver aldersgruppe, 2013



En tabt generation?

Unge, der ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse (NEET), 2012



Danmark i tal

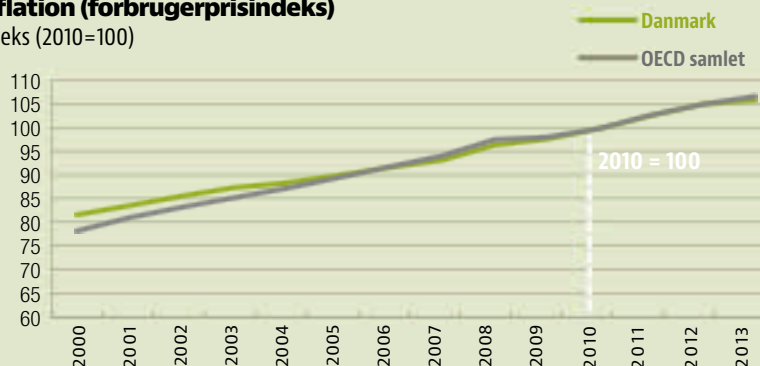
Hvordan går det med økonomien?

Danmark i forhold til den samlede økonomi i OECD
i % af det samlede bruttonationalprodukt i OECD (BNP), 2013



Inflation (forbrugerprisindeks)

indeks (2010=100)



Bruttonationalprodukt (BNP)

I USD pr. indbygger, 2013

43.450



Danmark

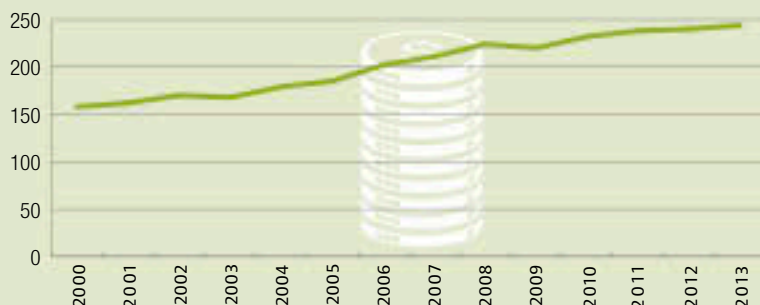
37.986



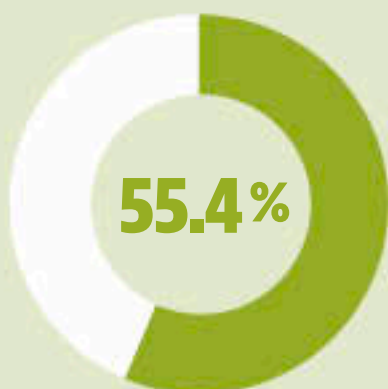
OECD samlet

Bruttonationalprodukt (BNP)

Milliarder USD



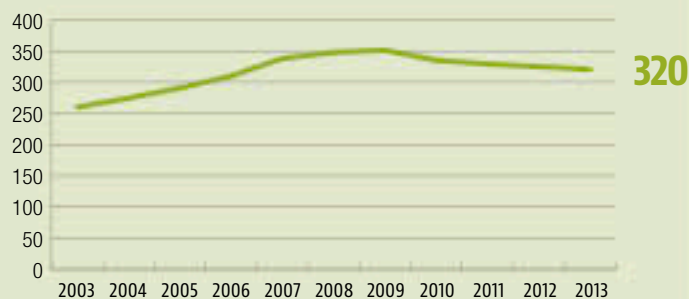
Opsparing & forbrug



■ **Offentlig gæld**
i % af bruttonationalproduktet (BNP), 2013

Husholdningens gæld

i % af husholdningens disponible indkomst



Husholdningens opsparing

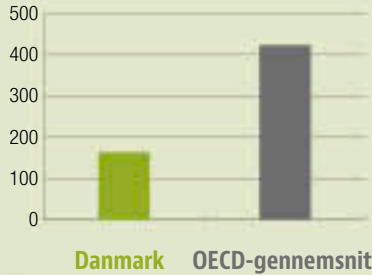
i % af husholdningens disponible indkomst



Lad os se på skatten

Samlet skatteindtægt

Milliarder USD (løbende priser), 2011



Samlet skatteindtægt 1988-2011

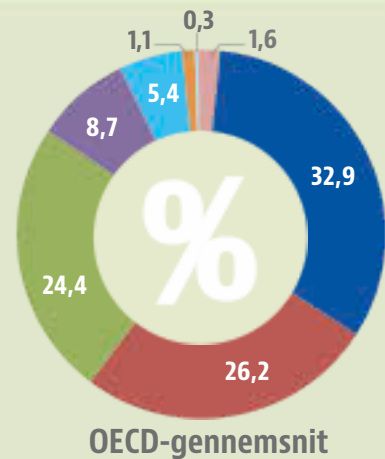
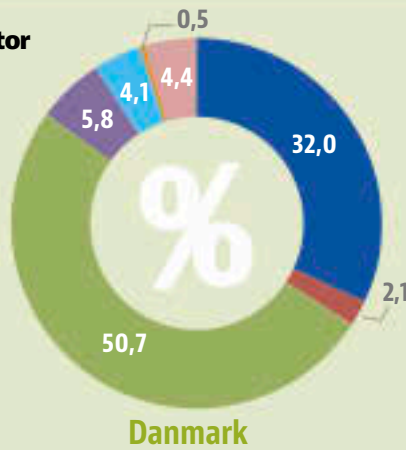
Milliarder USD (løbende priser)



Skatteindtægt i forhold til sektor

i % af den samlede skat, 2011

- Skat på varer og tjenesteydelser
- Bidrag til sociale sikringsordninger
- Skat på indkomst og fortjeneste
- Virksomhedsskat
- Ejendomsskat
- Skat på lønindtægt og arbejdskraft
- Skat på kapitalgevinster
- Andre skatter



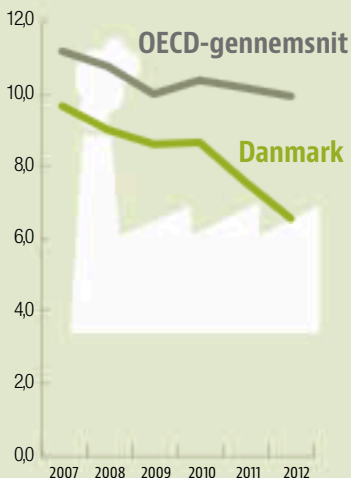
Total ikke altid 100% grundet afrunding.

Hold det rent

Luftforurening

CO₂-emission

i ton CO₂ pr. indbygger



Kommunalt affald

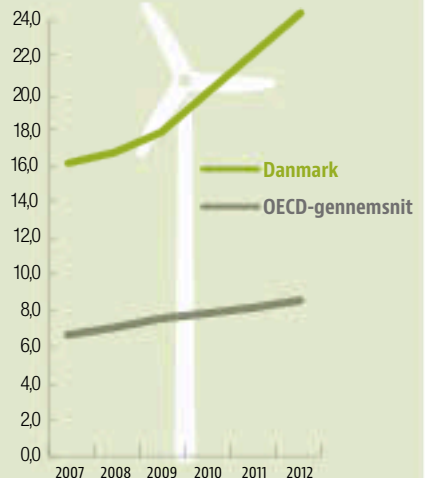
i kg. pr. indbygger, 2012

OECD-gennemsnit **530** Danmark **670**



Miljøvenlig energi

i % af den samlede mængde produceret energi





Hvordan måler du et bedre liv?

I mere end ti år har OECD arbejdet på at identificere samfundsmæssig udvikling – alternativer til BNP til at undersøge forhold, som påvirker menneskers liv.

I 2011 præsenterede OECD indekset for et bedre liv, en interaktiv hjemmeside, som inviterer mennesker til at se på, hvor deres land står i forhold til en række emner, som f.eks. ren luft, uddannelse, indtægt, sundhed, og til at dele deres tanker ved at skabe deres eget indeks for et bedre liv.

Over 5 millioner mennesker fra 184 lande har besøgt indekset for et bedre liv, og næsten 100.000 har oprettet og delt deres personlige indeks for et bedre med OECD. Denne feedback har gjort det muligt for os at identificere sundhed, livstilfredshed og uddannelse som de globalt vigtigste velværeegenskaber.

Hvad er mest vigtigt for dig?

Opret og del dit indeks for et bedre liv med os på:
www.oecdbetterlifeindex.org



INFOHJØRNET



Tekst og figurer er bearbejdet fra OECD (2015), *Economic Policy Reforms 2015: Going for Growth*, OECD Publishing
DOI: <http://dx.doi.org/10.1787/growth-2015-en>



Vejen til øget vækst

Konsekvenserne af den finansielle og økonomiske krise kan stadig mærkes – verdensøkonomien er fortsat svag og den sociale uro er tiltaget, og især unge mennesker rammes af de største indkomsttab og udsættes for en øget fattigdomsrisiko. Og regeringerne kæmper stadig med langsigtede udfordringer i form af alderstilvækst i befolkningen og klimaforandringer. Hvordan kan regeringerne omstrukturere og ændre de politiske initiativer, så væksten øges uden at uligheden øges eller miljøet belastes yderligere?

Den finansielle krise og den fortsat langsomme bedring har resulteret i mindre vækspotentiale i de fleste industrialiserede lande, mens mange emerging-market-lande oplever en langsommere vækst. På kort sigt omfatter de politiske udfordringer en vedvarende høj arbejdsløshed, faldende produktivitetsudvikling, store offentlige underskud og høj offentlig gæld samt en endnu sårbar finansiel sektor. Krisen har også medført øgede sociale udfordringer, idet husstande med lav indkomst blev ramt hårdt og unge mennesker er ramt af de største indkomsttab og udsat for en øget fattigdomsrisiko. På længere sigt omfatter udfordringerne en håndtering af alderstilvæksten i befolkningen, effekterne fra opkvalificeringen af arbejdsstyrken på indkomstfordelingen samt miljøforringelsernes betydning for sundhed og fremtidig vækst. Der kræves en fast strukturpolitik for at løse mange af de problemer, som industrilandene og emerging-market-landene står overfor, både på kort og mellemlang sigt.

I *"Vejen til øget vækst"* kan regeringerne finde en omfattende analyse af, hvordan politiske reformer kan påvirke borgernes velfærd, og hvordan politiske tiltag kan udformes, så de opfylder deres mål bedst. Rapporten indeholder en prioritering af væsentlige nøglereformer, der skal til for at skabe højere realindkomster og øget beskæftigelse i højindkomstlandene og de vigtigste emerging-market-lande. Prioriteringen omfatter hovedsageligt regulering af produkt- og arbejdsmarkedet, uddannelse og efteruddannelse, skatte- og overførselsindkomstsystemer, handels- og investeringsbestemmelser samt innovationspolitik. Rammerne for *"Vejen til øget vækst"* har været en afgørende faktor i G20-landenes udvikling af vækststrategier om at øge deres

samlede bruttonationalprodukt (BNP) med 2 %, hvilket var et af G20's vigtigste politiske mål i 2014 for at opnå vedvarende og balanceret vækst.

"Vejen til øget vækst" har primært fokus på en forbedring af den materielle levestandard på mellemlang sigt, men rapporten fokuserer også på fordele og gevinster i forbindelse med andre velfærdsmål, såsom udgligning af indkomstskævheder og reduktion af miljøbelastninger. Mere detaljeret beskriver rapporten, hvordan strukturelle vækstreformere påvirker lønspredningen og ulighed i husstandsindkomsterne. Den analyserer, om konkrete politiske tiltag til forøgelse af BNP i de seneste årtier også har bidraget til større ulighed. Rapporten sætter endvidere fokus på de miljømæssige belastninger, der er forbundet med økonomisk vækst. I den forbindelse undersøges strukturreformernes og miljøpolitikens rolle og der gives eksempler på vigtigheden af en passende udformet miljøpolitik samt disses indflydelse på produktivitetsudviklingen. Sluttelig indeholder denne, tiende udgave af *"Vejen til øget vækst"* et særligt kapitel om de generelle tendenser inden for strukturreformerne siden begyndelsen af det 21. århundrede

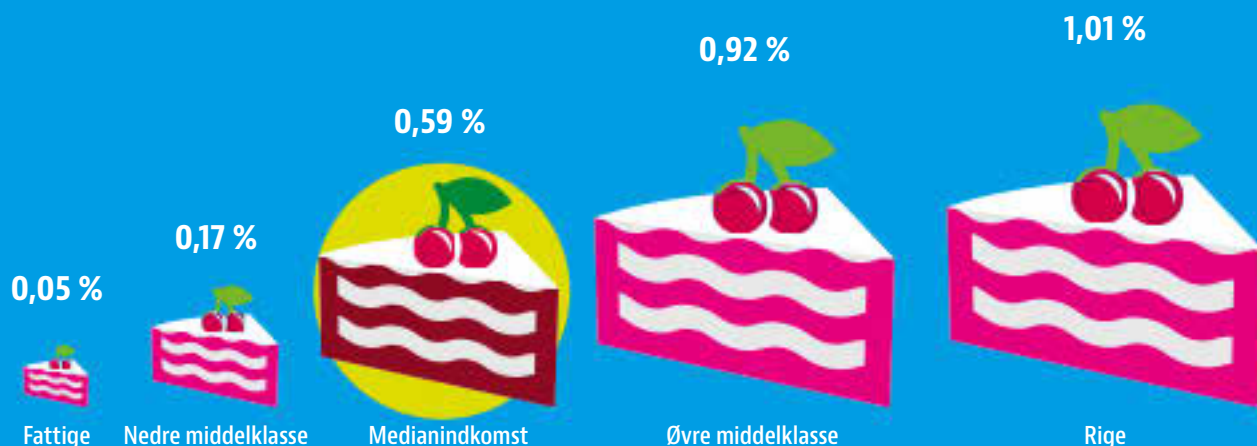
Fremskridt i strukturreformer siden 2013

Gennemførelsen af strukturreformer er gået noget langsommere i de fleste højindkomst OECD-lande over de seneste to år. Det sker efter en periode i krisens kølvand med markant flere reformer, som dels skyldes presset på markederne

Statistik

Vækst er ulige fordelt

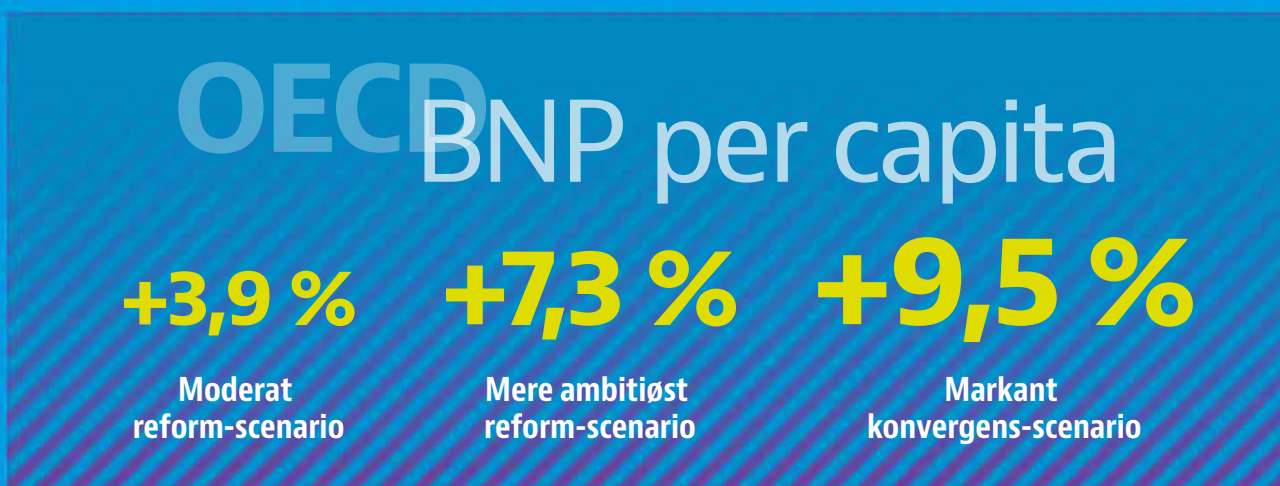
Gennemsnitlig årlig vækst i husstandes disponible indkomst i OECD-landene, 1995-2011, %



StatLink <http://dx.doi.org/10.1787/888933177441>

Der er betydelige fordele ved at følge den politik, der virker bedst i praksis

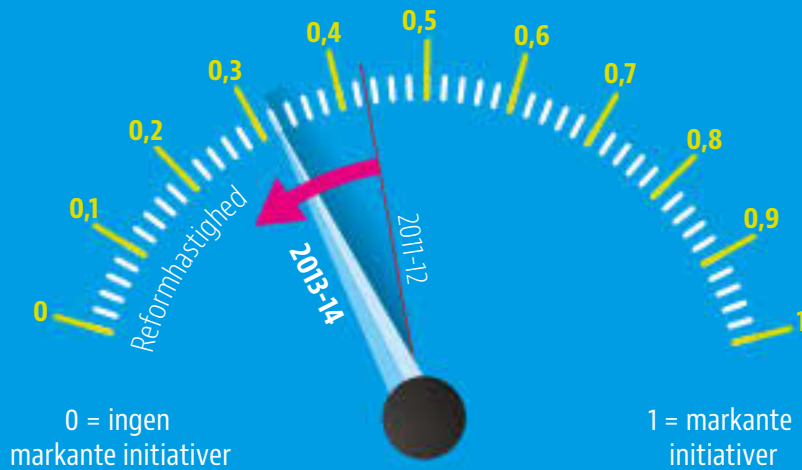
Gennemsnitlige, potentielle fordele i BNP per capita i OECD ved gennemførelse af markante reformer



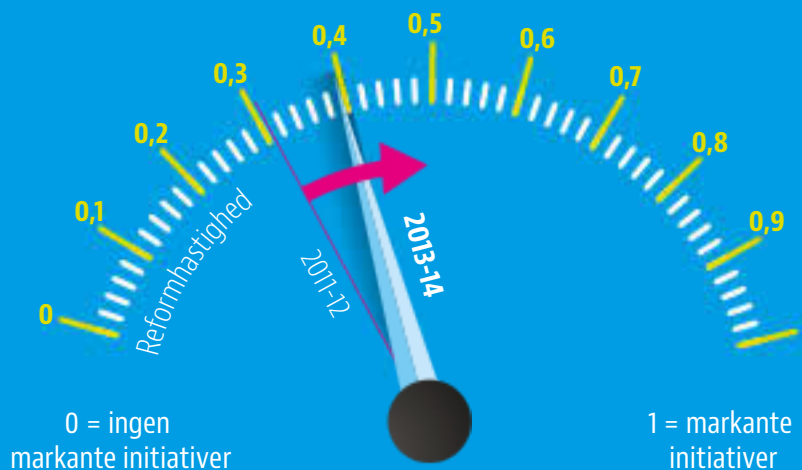
StatLink <http://dx.doi.org/10.1787/888933177586>

Reformer er aftagende i OECD, men ikke andre steder

Villighed til at udføre anbefalede, væksthæmmende reformer



OECD



BRICS

Vejen til øget vækst

i forbindelse med den uoverskuelige gældssituation inden for euro-området. Der er stadig stor aktivitet på reformområdet, selv om den er faldende i Grækenland, Irland, Portugal og Spanien, men stigende i Japan. Aktiviteten er relativt lav i de fleste nordiske lande og de større lande inden for euro-området. I OECD som helhed har landene opprioriteret uddannelses- og aktiv arbejdsmarkedspolitik (ALMP) i overensstemmelse med vigtigheden af videnbaseret kapital og uddannet arbejdskraft som kilde til vækst og under hensyntagen til, at arbejdsløshed er svær at komme til livs i tider med svag vækst. Gennemførelsen af strukturreformer er gået noget hurtigere i de vigtigste emerging-market-lande, hvilket vidner om, at man er opmærksom på flaskehalse og vækstbarrierer og på behovet for at reducere sårbarheden over for svingninger i varepriser og kapitalstrømme.

Ny prioritering af reformer

Arbejdsproduktiviteten forbliver den vigtigste faktor for vækst på længere sigt. Reforme, der tager sigte på at videreuddanne af arbejdskraften og udvikling af videnbaseret kapital, bør prioriteres. Forbedring af uddannelsessystemernes kvalitet og inklusionsevne vil understøtte dette. En tilpasset omfordeling af ressourcerne er nøglen til at opnå højere vækst. Regeringerne skal forbedre de politiske justeringer hvad angår konkurrence og innovation for at gøre det lettere at oprette nye virksomheder og omdirigere kapital og arbejdskraft til de mest produktive virksomheder og sektorer. I de sydlige euro-lande er det nødvendigt med produktmarksreformer, især inden for serviceområderne, for at kunne høste frugterne af de arbejdsmarkedsreformer, der er gennemført i de senere år. Vækst kan gøres mere inklusiv ved at fjerne forhindringer for højere beskæftigelse og skabe adgang til arbejdsmarkedet for underrepræsenterede grupper, såsom kvinder, unge mennesker, lavtuddannede og ældre. Bedre muligheder for omstilling til nye jobs og sikring af efter- og videreuddannelsesmuligheder for arbejdsstyrken vil øge beskæftigelsen og forbedre inklusionen yderligere.

Strukturelle vækstreformer og indkomstfordeling

Nogle politiske tiltag, der skaber øget vækst, kan medvirke til en yderligere teknologibaseret ulighed, hvis BNP øges ved hjælp af stigende produktivitet. For eksempel vil reforme, der fremmer innovation, kunne medføre en større lønspredning blandt de ansatte. Andre politiske tiltag, der øger erhvervsfrekvensen og skaber nye job, medfører også større lønforskelle. Da disse imidlertid også bidrager til en højere beskæftigelse – ikke mindst blandt de lavtuddannede – har sådanne reforme en neutral effekt på fordelingen af husstandenes disponible indkomster. Idet der i mange lande er behov for at løse problemet med stigende ulighed og

modgang, bør regeringerne prioritere politiske pakker, der både skaber vækst og bidrager til større lighed og inklusion. Det er særligt vigtigt at øge indtjeningsmulighederne for de lavtuddannede og gøre det lettere for kvinder at komme ind på arbejdsmarkedet.

Strukturelle vækstreformer, miljø og miljøpolitik

Økonomisk vækst øger normalt belastningen af miljøet. Samtidigt påvirkes forholdet mellem vækst og miljø både af miljøpolitikken og de strukturpolitiske rammer, som dinne er rettet imod. Nogle vækstfremmende reforme, såsom øgede miljøafgifter, betalingsveje eller fjernelse af u hensigtsmæssige tilskud, kan være gode for miljøet. Andre øger effektiviteten af miljøpolitiske initiativer. Dette er et spørgsmål om at forbedre lovgivningen eller konkurrenceforholdene. En miljøpolitik, der er fleksibel og neutral hvad angår valg af teknologier og som minimerer barriererne for fri konkurrence, kan beskytte miljøet effektivt uden at skade produktiviteten i samfundet nævneværdigt.

Reformudvikling siden 2005

Siden første udgave af "Vejen til øget vækst" i 2005 er strukturreformer blevet gennemført med nogenlunde konstant hastighed i OECD-landene, med undtagelse af en markant forøgelse i kølvandet på krisen. Reforme har bidraget til betydelige forbedringer inden for visse politikområder. Det gælder regulering af produktmarkedet, indretning af pensionssystemer og arbejdsløshedsunderstøttelsessystemer. Generelt har strukturreformerne, der er gennemført siden starten af år 2000, bidraget til en forøgelse af det mulige BNP-niveau per capita med gennemsnitlig ca. 5 % i landene, hvilket først og fremmest skyldes øget produktivitet. Yderligere reforme i retning af "bedst gældende praksis" kan på lang sigt øge BNP-niveauet per capita med op til gennemsnitlig 10 % i OECD-landene – svarende til en gennemsnitlig gevinst på ca. USD 3.000 pr. person.

VIDENSBANK

- *OECD Factbook 2014: Economic, Environmental and Social Statistics*
DOI: <http://dx.doi.org/10.1787/factbook-2014-en>
- *OECD Economic Surveys*
DOI: <http://dx.doi.org/10.1787/16097513>
- *OECD Economic Outlook*
DOI: <http://dx.doi.org/10.1787/16097408>

INFOHJØRNET



Tekst og figurer er bearbejdet fra OECD (2014),
OECD Employment Outlook 2014,
 OECD Publishing
 DOI: http://dx.doi.org/10.1787/empl_outlook-2014-en



Skabelse af flere og bedre job

Ledigheden ligger stadig et godt stykke over niveauet før krisen i mange OECD-lande, til trods for at der har været et opsving i antal arbejdspladser. Høj ledighed har ført til strukturel ledighed i nogle lande, og den kan et økonomisk opsving måske ikke vende. Og mange af dem, som har beholdt deres arbejde, har oplevet en langsommere vækst i reallønnen, eller endog et fald, på grund af krisen. Politiske tiltag bør søge at fremme flere og bedre job, især for unge, langtidsledige og personer på midlertidige kontrakter.

Opsvinget på arbejdsmarkedet i OECD-området er stadig ikke tilendebragt

Ledigheden ligger i mange OECD-lande stadig et godt stykke over niveauet før krisen, til trods for at der har været et opsving i antal arbejdspladser. Der forudses beskedne fald i ledigheden i resten af 2014 og i 2015. Den vedvarende høje ledighed er i nogle lande blevet omsat til en stigning i den strukturelle ledighed, og den kan ikke nødvendigvis automatisk vendes, når den økonomiske vækst kommer i gang igen, fordi den har ført til tab i menneskelig kapital og i motivationen til at finde arbejde, især blandt de langtidsledige. For OECD-området som helhed havde 16,3 millioner mennesker – mere end en tredjedel af de ledige – været uden arbejde i 12 måneder eller mere i sidste kvartal af 2013, hvilket er næsten dobbelt så mange som i 2007. På grund af denne udvikling bør fremme af efterspørgslen fortsat være et vigtigt politisk mål der, hvor opsvinget har været mindre robust, og det skal følges op med en forstærket indsats for at bekæmpe den strukturelle ledighed. Man bør prioritere beskæftigelses- og uddannelsesforanstaltninger for de langtidsledige, som

typisk står over for betydelige barrierer for at finde arbejde og har størst sandsynlighed vil forlade arbejdsstyrken.

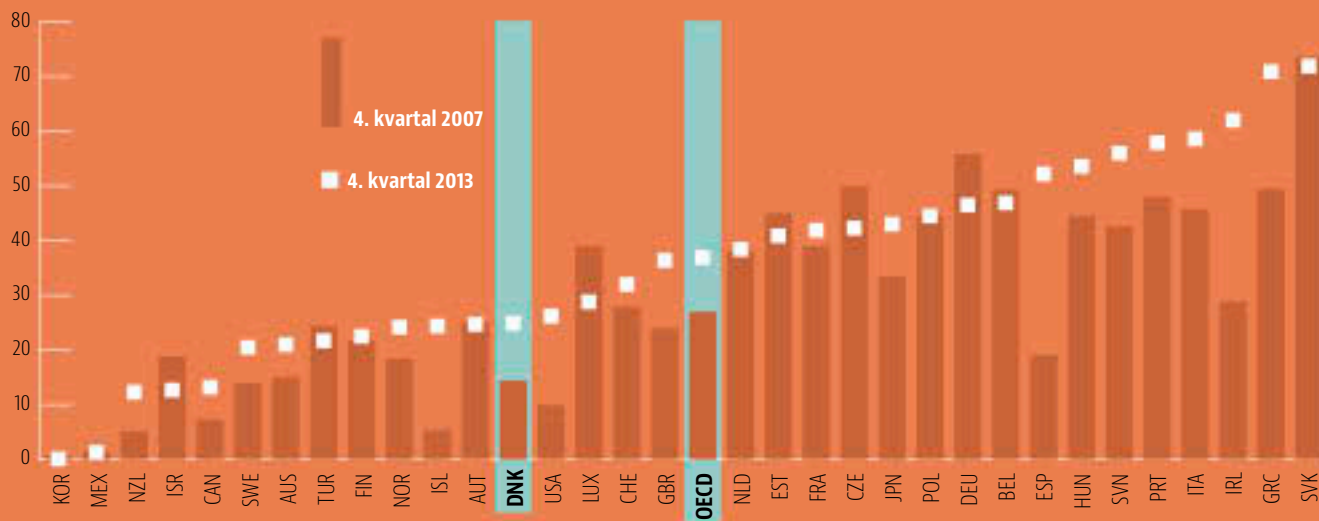
Væksten i reallønnen er bremset kraftigt op

Mange af dem, som har beholdt deres arbejde, har oplevet en langsommere vækst i reallønnen, eller endog et fald, på grund af krisen. En vedvarende stigning i ledigheden i mange OECD-lande har ført til et betydeligt nedadgående pres på reallønsvæksten. Det har været med til at begrænse enhedslønsmkostningen og dermed fremme konkurrencedygtigheden med udlandet i en række lande, især i euroområdet. Yderligere lønjusteringer, især med den lave inflation, ville kræve en smertefuld nedgang i lønnen og kunne øge antallet af arbejdende fattige. Der er behov for en række politiske tiltag for at fremme konkurrencedygtighed, vækst og jobskabelse. Ud over sunde makroøkonomiske politikker for at fremme opsvinget drejer det sig om følgende: reformer for at øge konkurrencen på markederne for varer og tjenester, hjælp til mennesker, som er blevet skubbet ud af arbejdsmarkedet, med at skifte branche og beskyttelse af de lavtlønnedes indkomster.

Statistik

Langtidsarbejdsløsheden er vedvarende høj

Langtidsarbejdsløse (et år eller mere) som procentdel af samlet arbejdsløshed

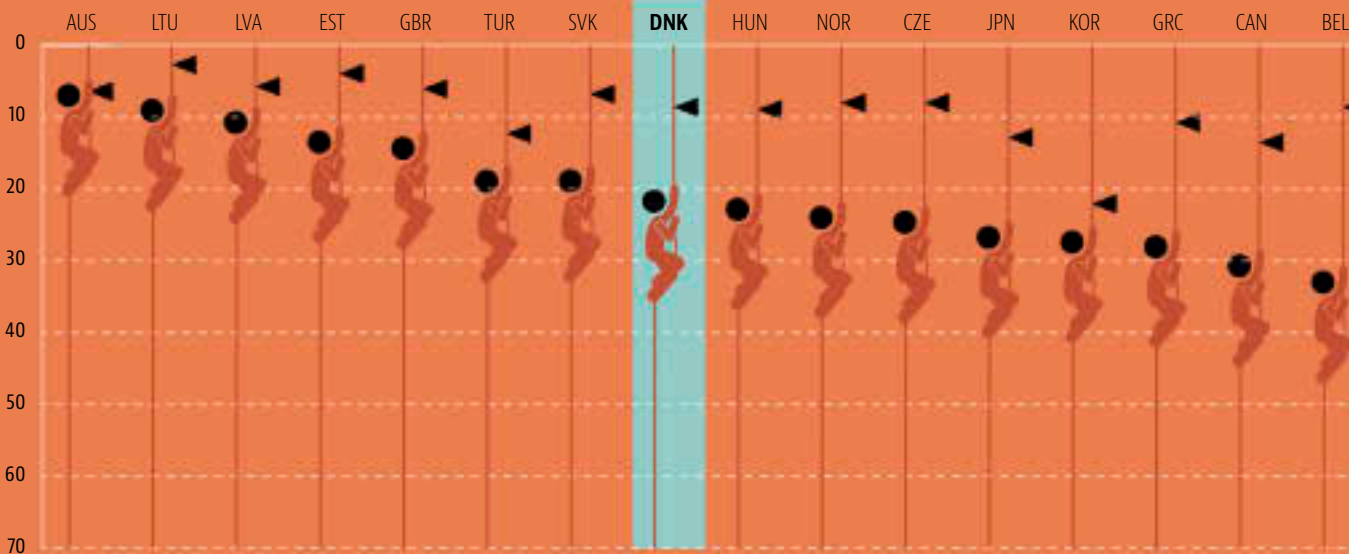


StatLink <http://dx.doi.org/10.1787/888933131880>

Unge oftest på tidsbegrænsede kontrakter, 2011-2012

% af ansatte på tidsbegrænsede kontrakter

◀ Alle (15-64) ● Unge (15-24)



StatLink <http://dx.doi.org/10.1787/888933132640>

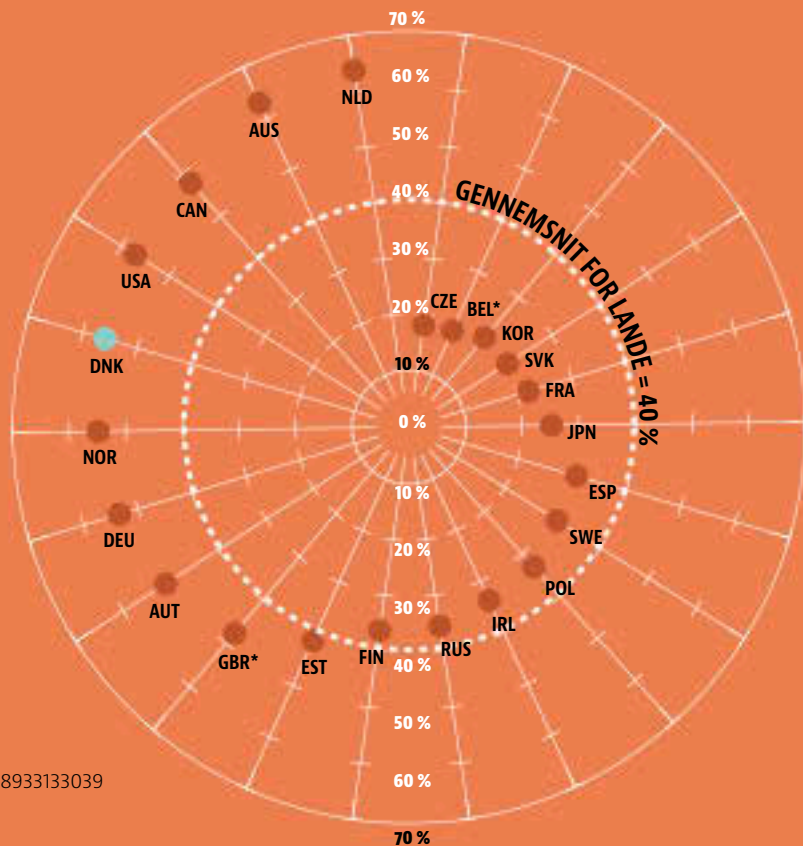
Andel af unge (16-29), der kombinerer arbejde og studier

% af alle studerende



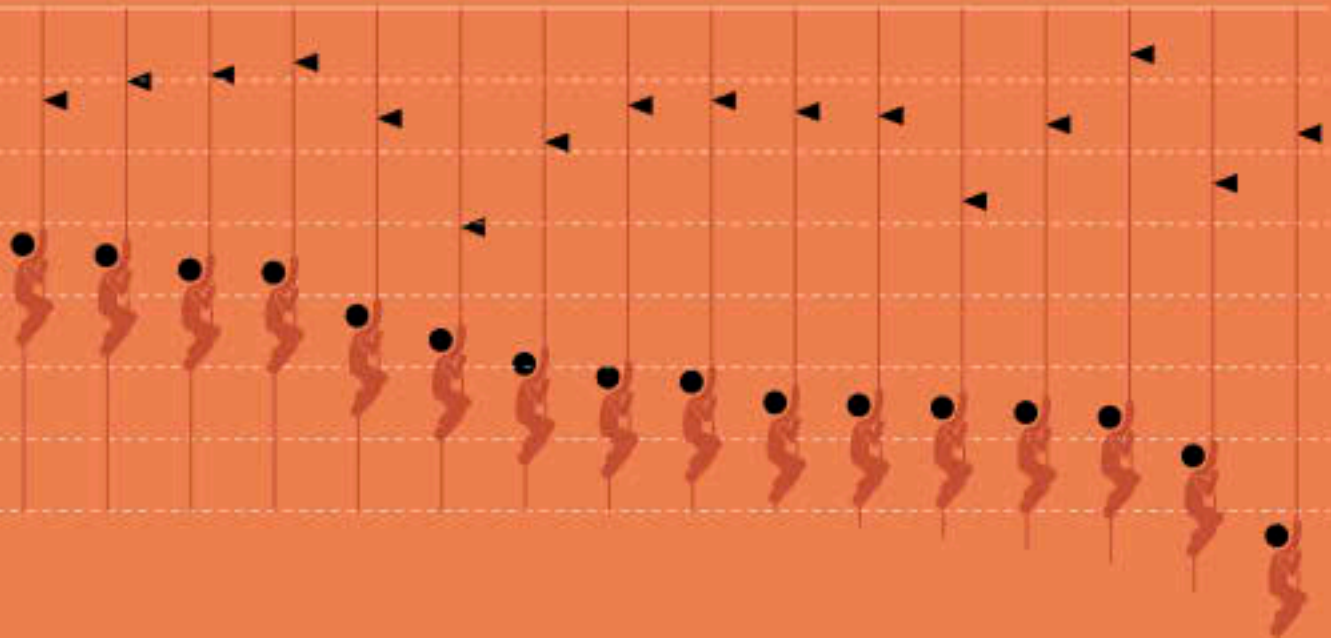
*BEL = Flandern, *GBR = England og Nordirland

StatLink <http://dx.doi.org/10.1787/888933133039>



ISO-KODER	AUS Australien	CZE Tjekkiet	DEU Tyskland	ITA Italien	LTU Litauen	NOR Norge	SVN Slovenien	GBR Storbritannien
	AUT Østrig	DNK Danmark	GRC Grækenland	ISR Israel	LUX Luxembourg	POL Polen	ESP Spanien	USA USA
	BEL Belgien	EST Estland	HUN Ungarn	JPN Japan	MEX Mexico	PRT Portugal	SWE Sverige	
	CAN Canada	FIN Finland	ISL Island	KOR Korea	NLD Nederlandene	RUS Rusland	CHE Schweiz	
	CHL Chile	FRA Frankrig	IRL Irland	LVA Letland	NZL New Zealand	SVK Slovakiet	TUR Tyrkiet	

ISL IRL AUT LUX FIN CHL NLD ITA CHE DEU FRA POL SWE PRT ESP SVN



Skabelse af flere og bedre job

Bedre jobkvalitet bør fremmes

Arbejdsmarkedsresultaterne bør vurderes i forhold til både antallet og kvaliteten af jobmuligheder, dvs. de politiske tiltag skal søge at fremme flere og bedre job. Der er udviklet en ny begrebsmæssig og operationel ramme til at måle jobkvalitet via tre dimensioner: indkomstniveau og -fordeling, arbejdsmarkedssikkerhed og kvaliteten af arbejdsmiljøet. Der er store forskelle landene imellem på disse områder, men der synes ikke at være nogen sammenhæng mellem kvaliteten og antallet af job. Nogle lande klarer sig godt på begge områder. Der er også betydelige forskelle i jobkvaliteten mellem de socioøkonomiske grupper i landene. Unge, lavtuddannede og løstansatte synes at være dårligt stillet på mange områder. Højtuddannede får ikke bare adgang til flere job, men også til de bedste job. Indkomstniveauet og -fordelingen afhænger af vækstfremmende politikkers rolle, tilgængelighed og kvalitet af uddannelse, hvordan løndannelsen sker (f.eks. mindsteløn, kollektive overenskomster), og hvordan skattesystemet og de sociale ydelser er skruet sammen. Arbejdsmarkedssikkerhed bestemmes af samspillet mellem jobbeskyttelse, ledighedsydelsessystemer (understøttelse og fratrædelsesgodtgørelse) og aktive arbejdsmarkedspolitikker. Kvaliteten af arbejdsmiljøet bestemmes hovedsageligt af, hvor effektive reglerne for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen er til at forhindre arbejdsrelaterede sundhedsproblemer, men også af den sociale dialog og graden af arbejdsgivernes sociale ansvar.

For mange løstansatte er skadeligt for mennesker og økonomi

Irregulær beskæftigelse – dvs. alle former for beskæftigelse, hvor der ikke foreligger en permanent eller tidsbestemt kontrakt – kan give firmaerne fleksibilitet til at justere arbejdsstyrken under ændrede økonomiske forhold. De kan også være et frivilligt valg for medarbejdere, som foretrækker den fleksibilitet, der er i den type kontrakter. Men hvis man benytter sig af irregulære kontrakter i for stort omfang, kan det have en negativ effekt på både lighed og effektivitet. Medarbejdere på disse kontrakter har ofte en højere grad af jobusikkerhed end medarbejdere på almindelige kontrakter. Og firmaerne investerer ofte mindre i irregulære medarbejdere, hvilket kan mindske deres produktivitet og udviklingen af den menneskelige kapital. I de to årtier op til den globale finanskrisen voksede irregulært arbejde i mange lande, fordi regeringerne ønskede at fremme fleksibilitet på arbejdsmarkedet, oftest ved at man lempede reglerne for irregulære kontrakter, men lod reglerne for medarbejdere på regulære kontrakter være relativt strengere. Politiske tiltag, som skal mindske skellet mellem regulære og irregulære

medarbejdere på arbejdsmarkedet, kan være strengere regulering af anvendelsen af midlertidige kontrakter og samtidig en lempelse af reglerne for afskedigelse af fastansatte medarbejdere. Hvis man går lidt videre, kunne man opnå en konvergens af fratrædelsesomkostninger på tværs af kontrakter ved at introducere en enkelt eller samlet kontrakt. Alle disse muligheder betyder, at man skal ud over implementeringsproblemerne, og at de supplerende reformer skal være effektive.

Både kvalifikationer og kompetencer betyder noget for tidlige arbejdsmarkedsudfald og fremtiden

OECD's internationale undersøgelse af voksnes kompetencer giver ny viden om betydningen af uddannelsesmæssige kvalifikationer samt en række kompetencer for to vigtige arbejdsmarkedsudfald for unge på 16-29 år: risikoen for at være ude af skolen og uden arbejde, og hvis de er i arbejde, timelønnens størrelse. Resultaterne understreger, hvor vigtigt det er at fremme et højere uddannelsesniveau, men også at forbedre læse-, regne- og problemløsningsfærdighederne og forbedre den information, som er tilgængelig for de unge, når de skal vælge uddannelse. Erhvervs erfaring påvirker også lønnen positivt på et tidligt tidspunkt, og det samme gør almene kompetencer. I flere lande synes få unge imidlertid at kombinere arbejde og studier, og de fleste studerende, som arbejder, gør det uden for formelle programmer, som involverer erhvervs erfaring, f.eks. erhvervsrettede uddannelser eller lærlingeforhold. Det tyder på, at der, for at gøre de studerende nærmere bekendt med arbejdsmarkedet, ikke bare bør indføres nye eller udvidede arbejdsbaserede moduler i de erhvervsrettede uddannelser og lærlingeordninger, men foranstaltninger, som gør det lettere for alle studerende at opnå praktisk erhvervs erfaring, bør styrkes. Disse foranstaltninger kunne være at fjerne barriererne for, at virksomhederne kan ansætte medarbejdere på deltid, og muligvis skattemæssige incitamenter for studerende, som arbejder op til et vist antal timer.

VIDENSBANK

- *OECD Employment and Labour Market Statistics*
DOI: <http://dx.doi.org/10.1787/lfs-data-en>
- *Taxing Wages 2013*
DOI: http://dx.doi.org/10.1787/tax_wages-2013-en
- *OECD Economic Outlook, Volume 2014 Issue 1*
DOI: http://dx.doi.org/10.1787/eco_outlook-v2014-1-en

INFOHJØRNET



Tekst og figurer er bearbejdet fra OECD (2014), *Society at a Glance 2014: OECD Social Indicators*, OECD Publishing
DOI: http://dx.doi.org/10.1787/soc_glance-2014-en



Fra finansiel krise til social krise

Forholdene med ledighed og indtægtstab forværrer de sociale forhold i mange OECD-lande. Økonomisk konsolidering begrænser regeringernes kapacitet til at imødegå udfordringerne. Men nedskæringer i de sociale udgifter kunne gøre livet sværere for de mest sårbare og skabe problemer på et senere tidspunkt. Regeringerne skal kigge ud over den umiddelbare situation og planlægge for fremtiden for at «krisesikre» deres socialpolitik og opretholde effektiv støtte igennem den økonomiske cyklus.

Mere end fem år efter finanskrisen forværrer en høj ledighed og indtægtstab de sociale forhold i mange OECD-lande. Regeringernes kapacitet til at imødegå disse udfordringer begrænses af økonomisk konsolidering. Nedskæringer på de sociale udgifter risikerer imidlertid at øge byrderne for de mest sårbare grupper, og dette kan skabe problemer i fremtiden. OECD-landene kan kun effektivt imødegå disse udfordringer med politikker, som er gennemtænkte og understøttes af tilstrækkelige ressourcer. De større udviklingsøkonomier er over det værste af krisen, men står nu over for nogle andre udfordringer. OECD-landenes erfaringer er imidlertid relevante for udviklingsøkonomierne, mens de fortsat opbygger og «krisesikrer» deres sociale sikringsystemer.

Finanskrisen har givet anledning til en social krise

De finansielle omvæltninger i 2007-08 skabte ikke bare en økonomisk og finansiel krise, men også en social krise. Lande, som har oplevet den dybeste og længstvarende recession, oplever en alvorlig dominoeffekt på folks jobmuligheder, indtægt og leveforhold. Omkring 48 millioner mennesker i OECD-landene er jobsøgende – 15 millioner mere end i september 2007 – og millioner flere har økonomiske

problemer. Antallet af mennesker, som lever i husstande uden nogen arbejdsindtægt, er fordoblet i Grækenland, Irland og Spanien. Lavindkomstgrupperne er hårdest ramt, og det samme gælder unge og familier med børn.

Sociale konsekvenser kan vare ved i årevis

Husholdningerne er under pres, og de sociale budgetter bliver gennemgået med en tættekam. Derfor fortæller flere og flere, at de er utilfredse med deres liv, og tilliden til regeringerne er styrtdykket. Der er også tegn på, at krisen vil kaste lange skygger over folks fremtidige sundhed og velvære. Nogle af krisens sociale konsekvenser vil faktisk kun kunne mærkes på langt sigt. Det gælder områder som at stifte familie samt fertilitet og sundhed. Fertilitetsraten er faldet yderligere siden krisens begyndelse, og det forværrer bare den demografiske og økonomiske udfordring i forbindelse med aldrende befolkninger. Familierne har også skåret ned på nødvendigt forbrug, herunder mad, hvilket vil kompromittere deres nuværende og fremtidige sundhed og velvære. Det er stadig for tidligt at kvantificere de langsigtede konsekvenser på folks sundhed, men det er velkendt, at ledighed og økonomiske problemer bidrager til en række sundhedsmæssige problemer, herunder psykisk sygdom.

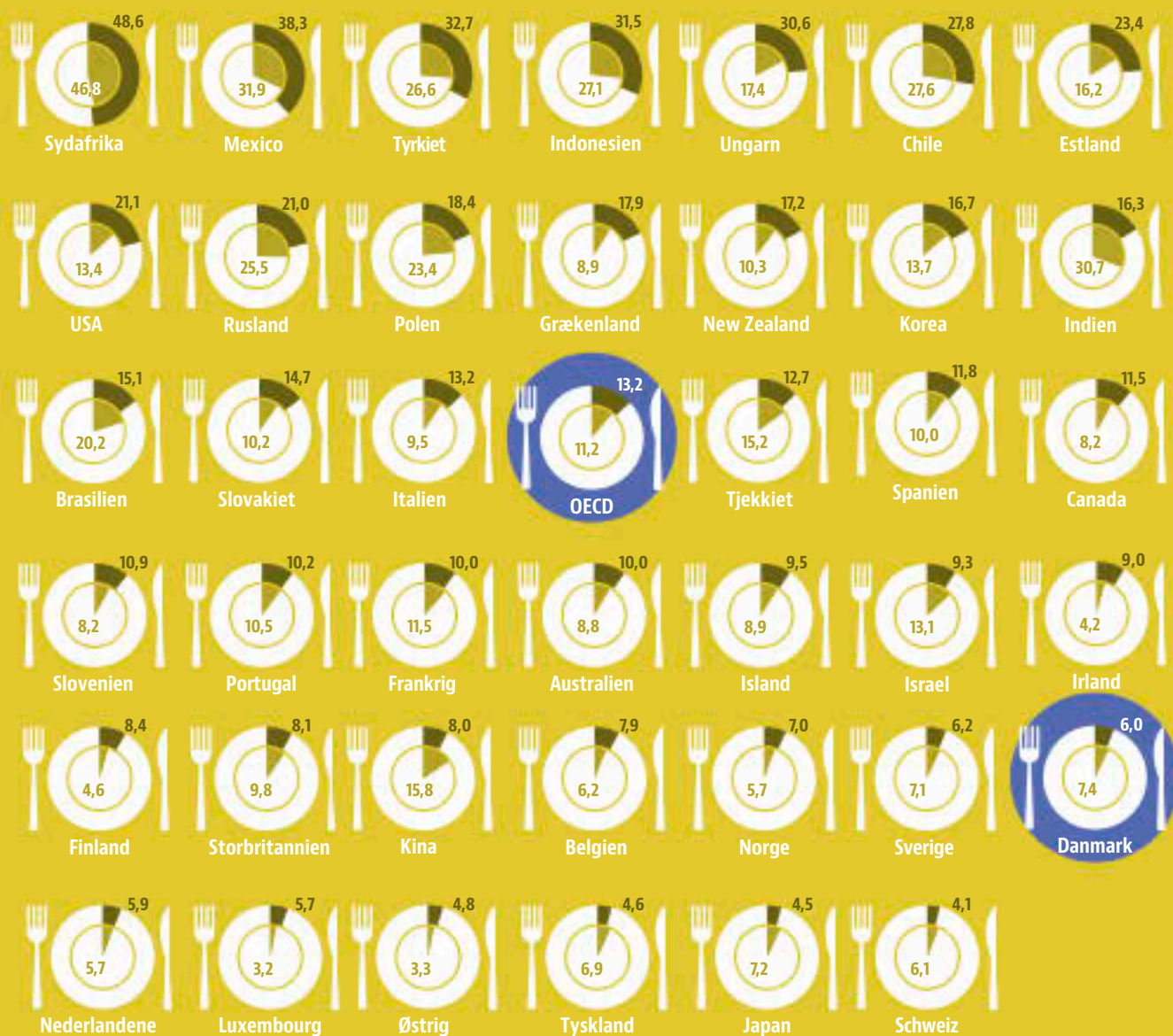
Statistik

Fødevarer sikkerhed vokser

“Har der i de seneste 12 måneder været tidspunkter, hvor du ikke havde nok penge til at købe mad?”

% af ja-svar ● 2011/2012 ● 2006/2007

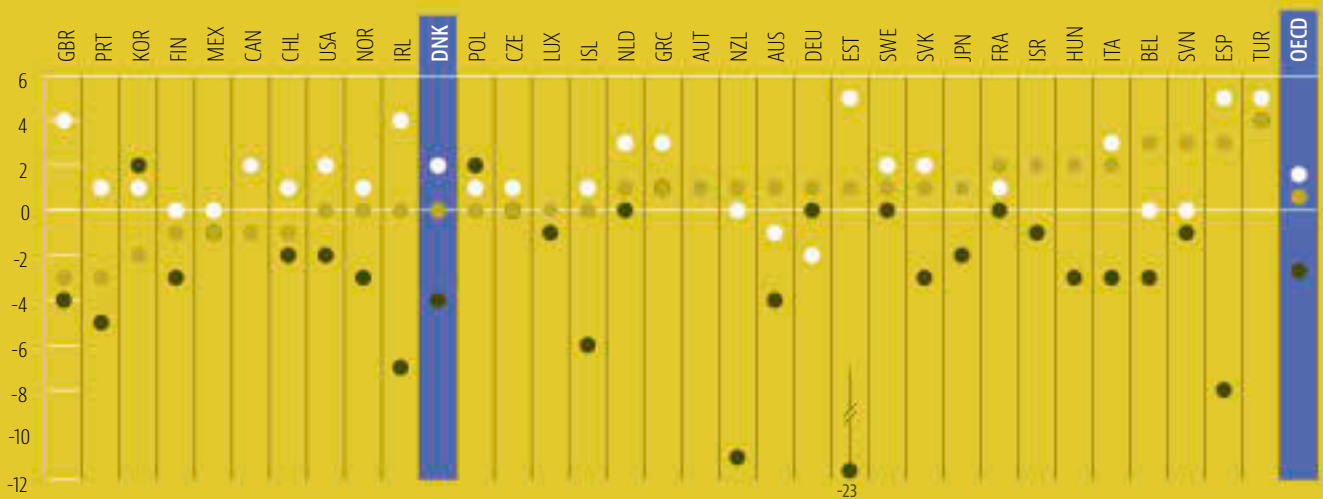
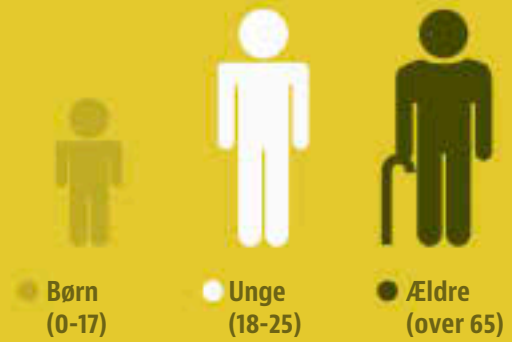
Sorteret fra højest til lavest, 2011/2012



Fattigdom steg blandt børn og unge, faldt blandt ældre

%-ændring i relativ fattigdom mellem 2007 og 2010 ud fra aldersgruppe

Sorteret fra lavest til højest for børn

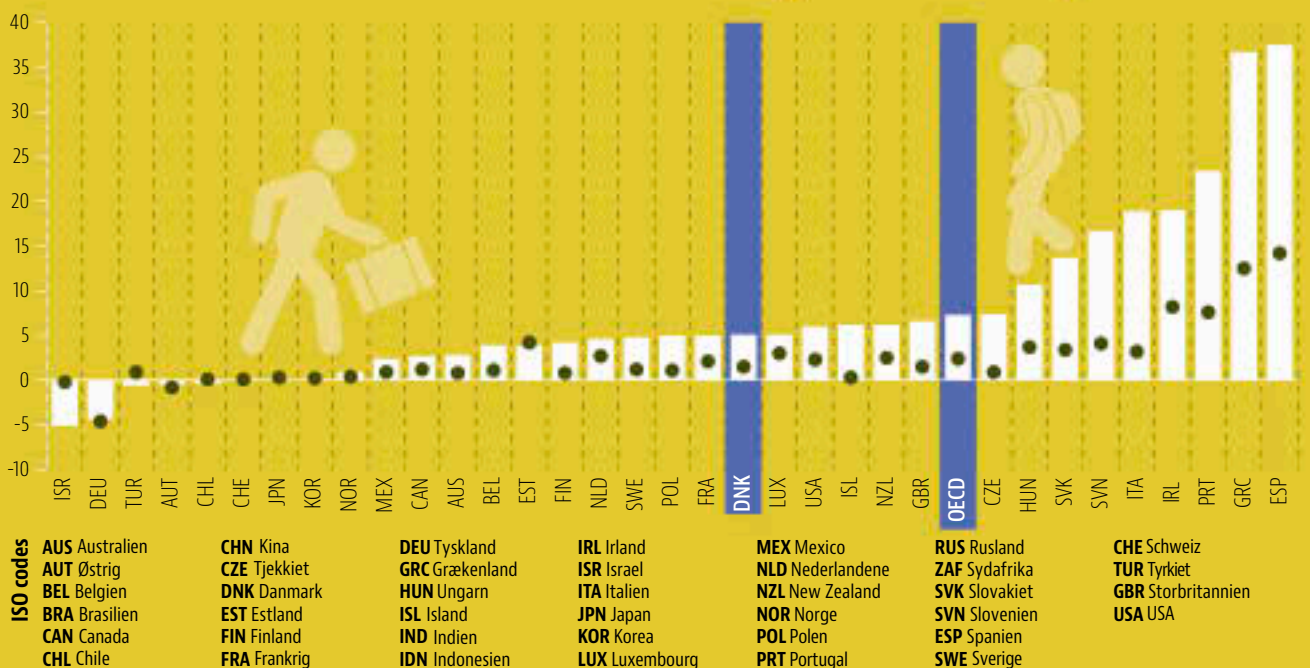


StatLink <http://dx.doi.org/10.1787/888932966485>

Arbejdsløshed ramte unge hårdt i de fleste lande

%-ændring i arbejdsløshed mellem 2007 og 2. kvartal 2013

● Ældre mennesker (55-64) ■ Unge mennesker (15-24)



- ISO codes**
- AUS Australien
 - AUT Østrig
 - BEL Belgien
 - BRA Brasilien
 - CAN Canada
 - CHL Chile

- CHN Kina
- CZE Tjekkiet
- DNK Danmark
- EST Estland
- FIN Finland
- FRA Frankrig

- DEU Tyskland
- GRC Grækenland
- HUN Ungarn
- ISL Island
- IND Indien
- IDN Indonesien

- IRL Irland
- ISR Israel
- ITA Italien
- JPN Japan
- KOR Korea
- LUX Luxembourg

- MEX Mexico
- NLD Nederlandene
- NZL New Zealand
- NOR Norge
- POL Polen
- PRT Portugal

- RUS Rusland
- ZAF Sydafrika
- SVK Slovakiet
- SVN Slovenien
- ESP Spanien
- SWE Sverige

- CHE Schweiz
- TUR Tyrkiet
- GBR Storbritannien
- USA USA

StatLink <http://dx.doi.org/10.1787/888932966390>

Fra finansiel krise til social krise

Invester i dag for at undgå stigende omkostninger i morgen

Kortsigtede besparelser kan resultere i meget højere omkostninger i fremtiden, og regeringerne bør prioritere at finansiere investeringslignende programmer. Man skal undgå, at de nedskæringer, der sker i sundhedsudgifterne nu, udløser stigende sundhedsudgifter i morgen. Især hårdt ramte lande bør sørge for adgang til kvalitetsydelse for børn og forhindre, at de, der forlader skolen, bliver udelukket fra arbejdsmarkedet.

Sårbare grupper har brug for støtte nu

Men for at virke effektivt skal de sociale investeringer inkorporeres i tilstrækkelig støtte til de fattigste. Det skal være et væsentligt element i enhver strategi for økonomisk og social genopretning at opretholde og styrke støtten til de mest sårbare grupper. Regeringerne skal time og designe finansielle konsolideringsforanstaltninger derefter, da den fordelingsmæssige virkning af sådanne foranstaltninger kan variere meget. De fattige kan f.eks. lide mere under nedskæringer end under skattestigninger.

Der er begrænset plads til nedskæringer i udgifterne til de ledige

Svage arbejdsmarkeder giver ikke meget plads til nedskæringer i udgifterne til understøttelse, social bistand og aktive arbejdsmarkedsprogrammer. Når der kan spares, skal det ske i trit med opsvinget. Især målrettede sikkerhedsnet må prioriteres i lande, hvor denne form for støtte ikke findes, er vanskelig at få adgang til, eller hvor de langtidslidende mister deres understøttelse. Generelle nedskæringer i de sociale overførsler, f.eks. boligstøtte og børne-/familieydelse, bør undgås, da de ofte giver vital støtte til fattige arbejdende familier og enlige forældre.

Målrkning kan give besparelser og samtidig beskytte de sårbare

Mere effektiv målrkning kan generere betydelige besparelser og samtidig beskytte sårbare grupper. Især bør sundhedsreformer prioritere beskyttelse af de mest sårbare. Det er imidlertid nødvendigt med en finpudsning for at undgå at skabe uheldige incitamentter til ikke at finde arbejde. Ledige, som skal starte i job, kan f.eks. lide tab eller få meget lidt ud af det, når de overgår fra overførselsindkomst til lønindkomst.

Støt familiernes indsats for at klare modgang

Der er meget, som taler for at udforme støtten fra staten på en måde, som udnytter og supplerer – og ikke erstatter – husholdningernes egen kapacitet til at klare modgang. I dette lys er det især vigtigt at sørge for effektiv beskæftigelsesstøtte,

også selvom det på kort sigt betyder større udgifter til en aktiv socialpolitik. Arbejdsmarkedsaktivering og støtte til personer i arbejde bør holdes på rimelige niveauer. Når mange husholdninger er uden arbejde, skal den politiske indsats fokusere på at sikre, at de hurtigt får gavn af det, når forholdene på arbejdsmarkedet bliver bedre. For at være så effektive som muligt bør arbejdsrelaterede støtteforanstaltninger og incitamentter ikke være begrænset til den enkelte ledige, men bør også være tilgængelige for partnere, som ikke er i arbejde.

Regeringerne skal have planer klar til den næste krise

Regeringerne skal kigge ud over den seneste krise for at «krisesikre» deres socialpolitik og opretholde effektiv støtte igennem den økonomiske cyklus. For det første skal de finde måder, hvorpå de kan opbygge opsparing under et opsving, så de kan betale de stigende omkostninger under en recession. På udgiftssiden bør de knytte støtten mere til arbejdsmarkedsforholdene – f.eks. ved at reducere udgifterne til overførselsindkomster på en troværdig måde under opsvinget og flytte ressourcer fra overførselsindkomster til aktive arbejdsmarkedspolitikker. På indtægtssiden bør de arbejde for et bredere skattegrundlag, mindske deres afhængighed af skatter på arbejde og justere skattesystemerne, så de tager højde for stigende indkomstulighed. For det andet bør regeringerne fortsætte strukturreformerne på de sociale sikringssystemer, som blev påbegyndt før krisen. Krisen har faktisk fremskyndet behovet for disse reformer. På pensionsområdet risikerer nogle fremtidige pensionister f.eks. indkomstusikkerhed på grund af lange ledighedsperioder i deres arbejdsliv. Inden for sundhedsvæsenet er strukturelle foranstaltninger, som skærer unødvendige tjenester væk og opnår effektivitetsgevinster, at foretrække frem for ikkemålrettede nedskæringer, som begrænser adgangen til sundhedsvæsenet for de mest sårbare.

VIDENSBANK

- *OECD Income Distribution Database*
DOI : <http://dx.doi.org/10.1787/data-00654-en>
- *How's Life? 2013: Measuring Well-being*
DOI: <http://dx.doi.org/10.1787/9789264201392-en>
- *Health at a Glance 2013: OECD Indicators*
DOI: http://dx.doi.org/10.1787/health_glance-2013-en

OECD's GLOBALE PARLAMENTARISKE NETVÆRK

Forbinder lovgivere

Bringer OECD-analyser og data til dit parlament

Fremmer bedre politik for bedre liv

Find ud af mere

www.oecd.org/parliamentarians

Eller e-mail os på

parliamentarians@oecd.org



Velfærd i Danmark

Danmark klarer sig rigtig godt i mange målinger af velfærd, hvilket fremgår af den kendsgerning, at det befinder sig blandt de højest placerede lande inden for et stort udvalg af emner i Better Life-indekset.

OECD-gennemsnittet på 65 %. Blandt mændene har 75 % et lønnet arbejde sammenlignet med 70 % blandt kvinderne. **I Danmark arbejder en person 1.546 timer om året, hvilket er lavere end OECD-gennemsnittet på 1.765 timer. Ca. 2 % af de ansatte har meget lange arbejdsdage, hvilket udgør meget mindre end OECD-gennemsnittet på 9 %. For mændenes vedkommende har 3 % meget lange arbejdsdage sammenlignet med kun 1 % hos kvinderne.**

Det at have en god uddannelse er en meget vigtig forudsætning for at finde et arbejde. I Danmark har **77 % af de voksne mellem 25-64 år, hvad der svarer til en gymnasial eller en erhvervsfaglig uddannelse, en anelse højere end OECD-gennemsnittet på 75 %.** Dette gælder i lidt højere grad for mænd end for kvinder, da 77 % af mændene har fuldført en gymnasial eller en erhvervsfaglig uddannelse, mens tallet for kvinderne er 76 %. Med hensyn til kvaliteten af uddannelserne, så opnåede den gennemsnitlige elev **498 point i læsning, matematik og naturfag i OECD's PISA-undersøgelse (Programme for International Student Assessment).** Dette tal er en smule højere end OECD-gennemsnittet på 497. **Pigerne fik i gennemsnit 2 point mere end drengene, hvilket er lidt mindre end OECD-gennemsnittet på 8 point.**

Selv om man ikke kan købe sig til lykke, så er penge et vigtigt middel til at opnå en højere levestandard. I Danmark udgør den gennemsnitlige korrigerede disponible nettoindkomst pr. husstand **25.172 USD om året, hvilket er mere end OECD-gennemsnittet på 23.938 USD pr. år.**

Hvad angår beskæftigelse, så har over **73 % af befolkningen i Danmark mellem 15 og 64 år et lønnet arbejde.** Det er mere end

Med hensyn til sundhed er **den forventede levealder i Danmark 80 år, hvilket er på linje med OECD-gennemsnittet.** Den forventede levealder for kvinder er 82 år sammenlignet med 78 år for mænd. **PM10-niveauet i luften – små forureningspartikler, der er så fine, at de kan nå ned i lungerne og forårsage skader på dem – ligger på 15 mikrogram pr. kubikmeter, hvilket er betydeligt lavere end OECD-gennemsnittet på 20,1 mikrogram pr. kubikmeter.** Danmark klarer sig også fint, når det gælder vandkvalitet, **eftersom 95 % af befolkningen siger, at de er tilfredse med vandkvaliteten.** Det er lidt mere end OECD-gennemsnittet på 84 %.

Hvad angår det offentlige rum, så er der en stærk fællesskabsfølelse og et højt niveau for deltagelse i det offentlige liv i Danmark, hvor **96 % af befolkningen er af den opfattelse, at de kender nogen, som de kan gå til, hvis de har brug for hjælp.** Det er mere end OECD-gennemsnittet på 89 %. **Valgdeltagelsen, der er et mål for befolkningens tiltro til regeringsførelsen og borgernes deltagelse i den politiske proces, lå på 88 % ved de seneste valg.** Det er betydeligt højere end OECD-gennemsnittet på 72 %. Valgdeltagelsen blandt de rigeste 20 % af befolkningen er beregnet til 90 % og til 86 % for de fattigste 20 %. Det er en meget mindre forskel end OECD-gennemsnittet på 11 procentpoint.























Den her anførte tekst afspejler det, der kan findes på landesiderne for Better Life-indekset. For en mere tilbunds gående velfærdsanalyse, se venligst rapporten *How's Life? 2013: Measuring Well-Being.*

For yderligere oplysninger om beregninger og anvendte år, se www.oecdbetterlifeindex.org/about/better-life-initiative/.

Danmark i indekset

(set i forhold til andre OECD-lande)



Indeks	Udvalgte resultater
 Beboelse 	<p>En gennemsnitlig bolig har 2,0 rum pr. person</p>
 Indkomst 	<p>Den gennemsnitlige formue pr. husstand er beregnet til 39.951 USD pr. person</p>
 Arbejde 	<p>Ca. 2,1 % af arbejdsstyrken har været uden beskæftigelse i 1 år eller længere</p>
 Samfund 	<p>Ca. 96 % af befolkningen er af den opfattelse, at de kender nogen, som de kan gå til, hvis de har brug for hjælp</p>
 Samfund 	<p>Den gennemsnitlige elev opnåede 498 point i læsning, matematik og naturfag i PISA-undersøgelsen</p>
 Miljø 	<p>Niveauet for luftforurening (PM10) ligger på 15,0 mikrogram pr. kubikmeter</p>
 Deltagelse i det offentlige liv 	<p>Valgdeltagelsen ved det seneste Folketingsvalg lå på 88 % blandt de registrerede vælgere</p>
 Sundhed 	<p>Den forventede levealder er 80 år</p>
 Tilfredshed med livet 	<p>Befolkningen giver vurderingen 7,6 på en skala fra 0 til 10, når de skal vurdere, hvor tilfredse de generelt set er med livet</p>
 Tryghed 	<p>Mordraten ligger på 0,8 pr. 100.000 indbyggere</p>
 Forhold mellem arbejde og fritid 	<p>Befolkningen bruger ca. 16 timer om dagen på private anliggender (inklusive søvn og måltider) samt fritid</p>

Intelligens. Fra kilden.



Holder dig på forkant med de politiske udfordringer i vores tid siden 1962.

Abonnér på

www.oecdobserver.org/subscribe.html

eller e-mail os på

observer@oecd.org

INFOHJØRNET



Tekst og figurer er bearbejdet fra OECD (2014), *OECD Regional Outlook 2014: Regions and Cities: Where Policies and People Meet*, OECD Publishing

DOI: <http://dx.doi.org/10.1787/9789264201415-en>



Alle regioner kan klare sig bedre, hvis de forvaltes godt

Regionerne er spydspidserne i staternes indsats for at fremme vækst, forbedre velfærden og bekæmpe uligheder, men den økonomiske krise har øget afstanden mellem de bedste og de dårligste regioner i halvdelen af OECD-landene. Den økonomiske vækst og andre mål for succes er meget forskellige fra region til region, også inden for et enkelt land, men regioner, som klarer sig mindre godt, kan godt blive mere konkurrencedygtige med det rette miks af politikker, og hvis indsatserne koordineres på tværs af alle forvaltningsniveauer.

De **interregionale indkomstforskelle** er i løbet af de seneste årtier blevet større i de fleste OECD-lande. Krisen gjorde ikke meget for at ændre denne tendens. De steder, hvor forskellene er blevet mindre, skyldes det generelt svage resultater i mere velstående regioner og ikke vækst i mindre velstående regioner. Krisen forstærkede også forskellene i beskæftigelse mellem regionerne.

Skiftet fra finansiel stimulering til konsolidering siden krisen har ført til **drastiske nedskæringer i de offentlige investeringer**, som er faldet med 13 % i faste priser i OECD i 2009-12. Da omkring 72 % af de offentlige investeringer forvaltes af subnationale myndigheder, har det skabt en særlig udfordring for regioner og lokalområder. Nedskæringer i investeringerne har været med til at beskytte de nuværende serviceniveauer og overførsler, men de risikerer at undergrave væksten og servicen i fremtiden.

Finanspolitisk pres har også været en af mekanismerne bag et **stigende antal reformer hos de decentrale myndigheder**. De har dels været motiveret af et behov for at opnå stordriftsfordele, men også været et middel til at uddelegere yderligere ansvarsområder.

Krisen har sat fokus på begrænsningerne i rent økonomiske vurderinger af social udvikling og understreget, **at der er behov for bredere mål for velfærd**. Velfærd skal imidlertid forstås og behandles på regionalt niveau. Uligheder i ikke-pengemæssige mål for velfærd er ofte større mellem regionerne inden for et land end mellem forskellige lande. De er også ekstremt stabile over tid. Lande med større uligheder i adgangen til uddannelse, arbejdspladser og vigtige serviceydelser har også lavere velfærdsudfald overordnet set.

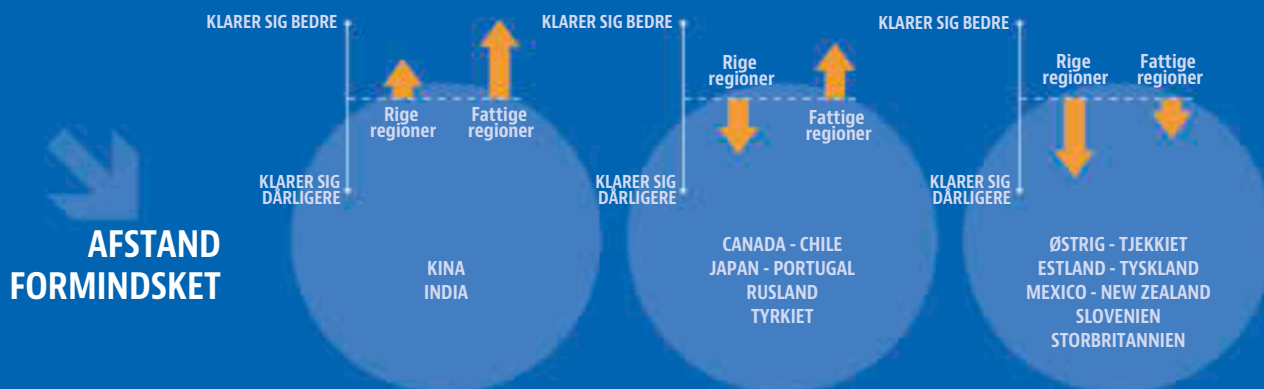
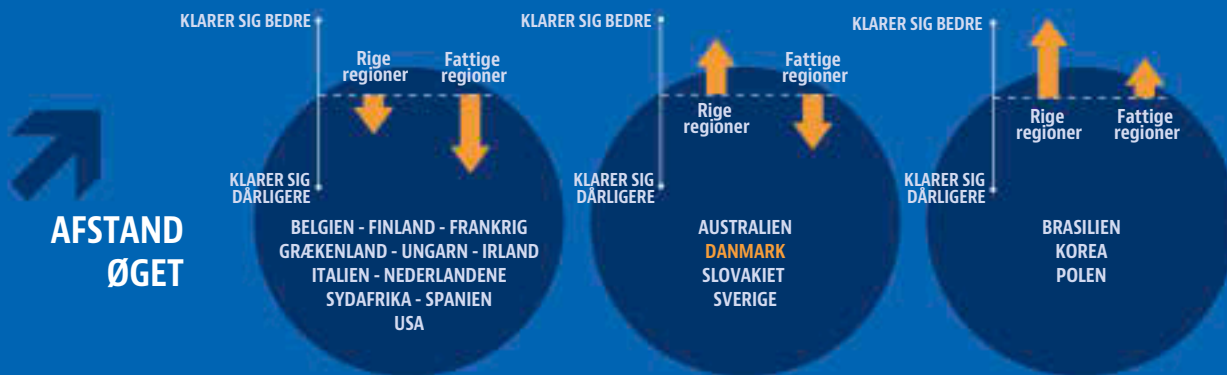
Søgningen efter vækst har haft mere fokus på **byer som de vigtigste potentielle vækstlokomotiver** for de fleste OECD-økonomier. Byer er overordnet set mere produktive, og deres produktivitsfordel stiger med byens størrelse. Store byer løfter ofte væksten i regionerne omkring dem, selv i en afstand af 200-300 kilometer. Mindre byer kan imidlertid høste produktivitsfordele ved at være tæt knyttet til andre byer og bruge denne tilknytning som en slags erstatning for størrelse.

Der er ikke automatisk vækst og produktivitsfordele ved urbanisering: **Forvaltningen af byerne** har direkte og væsentlig indflydelse på deres økonomiske resultater og på

Statistik

Krisen har øget afstanden mellem de rigeste og fattigste regioner i mange lande

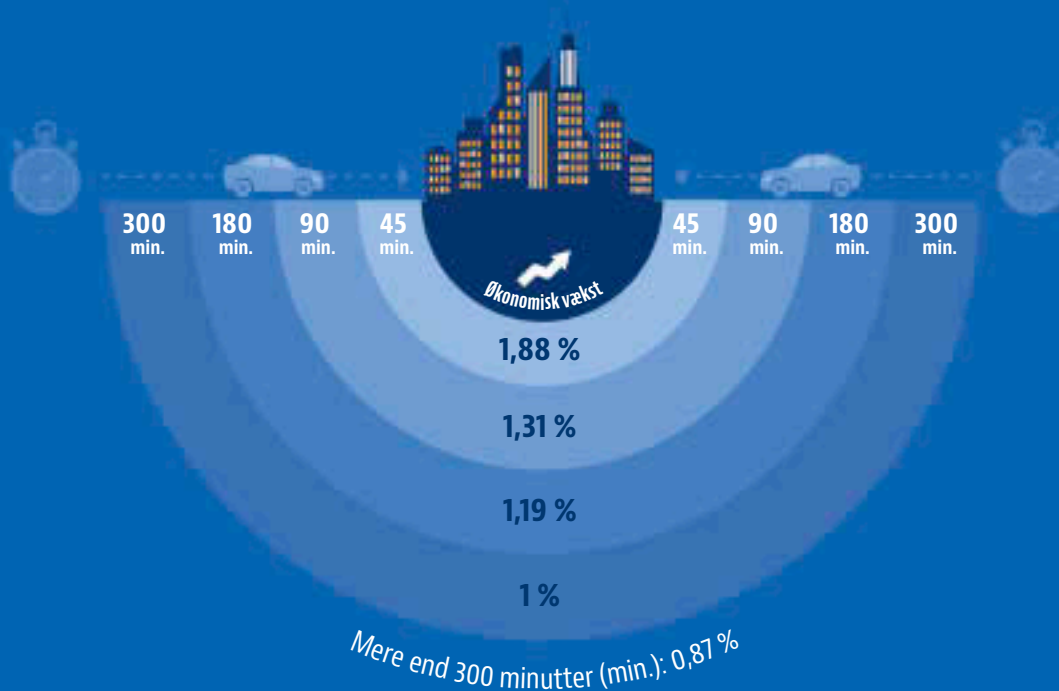
Tendens for forholdet mellem BNP pr. person for de 10 % rigeste og 10 % fattigste regioner, 2008-2010



StatLink <http://dx.doi.org/10.1787/888933106249>

Økonomisk vækst øges, jo tættere man kommer på store byer

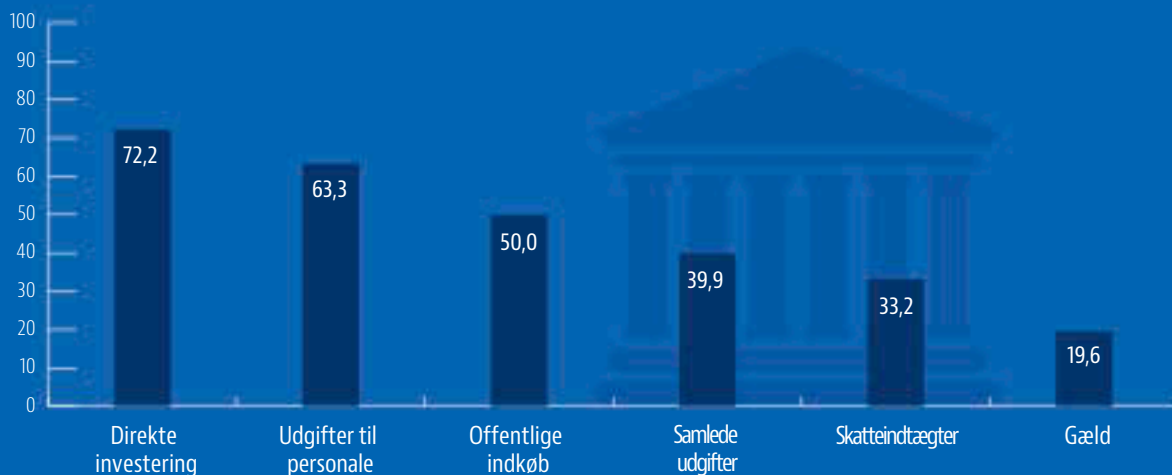
Regionale, årlige BNP-vækstrater pr. person (1995-2010) og køretid til det nærmeste store byområde med 2 millioner eller flere indbyggere i OECD-lande



StatLink <http://dx.doi.org/10.1787/888933106667>

Subnationale regeringer spiller en afgørende rolle i offentlige finanser

Subnationale regeringer som en % af almen forvaltning, OECD (2012)



StatLink <http://dx.doi.org/10.1787/888933106306>

Alle regioner kan klare sig bedre, hvis de forvaltes godt

borgernes livskvalitet. Husholdningernes og virksomhedernes handlinger samt interaktionen mellem forskellige politiske tråde har typisk større positiv eller negativ afsmittende virkning i byer end på mindre tæt befolkede steder. Det betyder, at der er et større behov for koordinering af politikken på tværs af sektorer, retsområder og forvaltningsniveauer.

Denne **koordinering mangler ofte**: Det nationale og subnationale politiske niveau skaber ofte modstridende incitament, og forvaltningsniveauerne er ofte dårligt afstemt i forhold til hinanden. Horisontal fragmentering på kommunalt niveau forstærker problemet, især i store, men politisk fragmenterede, storbyområder. OECD's byforvaltningsundersøgelse sætter omkostningerne ved den fragmenterede forvaltning i skarpt relief og påpeger fordelene ved bedre koordinering af politikker i storby skala – dvs. i byskala defineret ved bosætningsmønstre og økonomisk aktivitet i stedet for de ofte forældede forvaltningsmæssige grænser.

Vigtige politiske konsekvenser

Stigende forskelle, langsom vækst og begrænset manøvrerum med hensyn til finans- og pengepolitik understreger, at der er behov for effektive **tilgange til politik, som tager hensyn til stedet**. For det første er barriererne for vækst vidt forskellige fra region til region inden for det samme land. For det andet skal politikken tage mere og mere hensyn til de afvejninger, der kan ske mellem forskellige mål, og de potentielle komplementariteter mellem dem, som kan udnyttes med en integreret tilgang. Disse afvejninger og komplementariteter afspejler ofte de specifikke forhold på bestemte steder og er ofte synlige for – og kan håndteres af – regionale eller lokale aktører.

Den politiske geografi betyder noget: Når man skal identificere og fremme forbindelserne mellem økonomiske, miljømæssige og samfundsmæssige mål, skal politikerne kigge ud over forvaltningsgrænserne og overveje den faktiske geografi i de udfordringer, de ønsker at gøre noget ved – som f.eks. når problemer med den offentlige transport skal takles for et helt storbyområde og ikke kun af de enkelte kommuner hver for sig. Den korrekte skala for politisk intervention afhænger af den udfordring, der skal takles: Skoledistrikterne er ikke de samme som hospitalsdistrikterne, og transportmyndighederne kan arbejde i en anderledes skala end sundhedsmyndighederne. Antallet af forvaltningsniveauer kan dog ikke vokse i det uendelige, og derfor er der behov for data, værktøjer og institutioner, som kan facilitere vertikal og horisontal koordinering i forskellig skala.

Det er især vigtigt at tilpasse politikkerne, så de passer til stedet, på tværs af skellet mellem land og by. Da omkring 78 % af landboerne i OECD bor i nærheden af en by, giver det ikke så meget mening at se by og land som adskilte områder. Landdistrikts- og bypolitikkerne skal være bedre

integreret, hvis de skal afspejle virkeligheden de steder, hvor de implementeres. Partnerskaber mellem by og land kan levere mere integreret områdeudvikling og maksimere de potentielle fordele for arbejdsmarkeds mæssige, miljømæssige og andre forbindelser mellem by- og landområder.

Klemmen på de offentlige investeringer betyder, at **lokale og regionale forvaltninger skal gøre mere – og gøre det bedre – med mindre**. Det er med tanke på dette, at Rådet under OECD i marts 2014 vedtog en anbefaling af effektive offentlige investeringer på tværs af forvaltningsniveauer. Principperne i anbefalingen vil hjælpe regeringer og forvaltninger med at vurdere styrkerne og svaghederne i deres offentlige investeringskapacitet og opstille prioriteringer for forbedringer.

Nationale og regionale/enkeltstatslige regeringer og myndigheder kan have en vigtig rolle at spille i fremkomsten af mere effektive løsninger til forvaltning af storbyer. Hindringerne for kollektiv handling er ofte betydelige, og selvom alle kommunerne i et stort byområde eller en region kan få fordel af at samarbejde, er der måske ingen af dem, der har kapacitet eller incitament til at påtage sig omkostningerne ved at indsamle de nødvendige oplysninger, mobilisere andre osv.

Bedre forvaltning af storbyområder skal understøttes af en højere grad af politisk sammenhæng for byer på nationalt niveau. Traditionelt har eksplicit nationale bypolitikker, når de har eksisteret, haft tendens til at blive meget snævre og fokusere på problemer i stedet for potentiale. Mange andre politiske grene, som har vidtgående konsekvenser for byudvikling, ses måske aldrig i en "byoptik". Regeringer, som ønsker at gøre det rigtige for byerne, skal udvikle en meget bredere vision for bypolitik og udarbejde tværsektorale strategier, som forsøger at takle de udfordringer, byerne står over for, på en integreret måde.

VIDENSBANK

- *OECD Regional Well-Being*
www.oecdregionalwellbeing.org
- *How's Life in Your Region?: Measuring Regional and Local Well-being for Policy Making*
DOI: <http://dx.doi.org/10.1787/9789264217416-en>
- *Investing Together: Working Effectively across Levels of Government*
DOI: <http://dx.doi.org/10.1787/9789264197022-en>

INFOHJØRNET



Tekst og figurer er bearbejdet fra OECD (2014), *Education at a Glance 2014: OECD Indicators*, OECD Publishing
DOI: <http://dx.doi.org/10.1787/eag-2014-en>



Uddannelse og kompetencer betyder mere og mere

Adgangen til uddannelse vokser, men det gør effekten af uddannelse og kompetencer på vores liv også, hvor højere uddannelse omsættes til en bedre chance for beskæftigelse og højere indkomst.

Adgangen til uddannelse bliver fortsat bedre, og andelen af voksne, som har gode læsefærdigheder, vokser fortsat, men de socioøkonomiske skel bliver større, fordi effekten af uddannelse og kompetencer på en persons chancer i livet er forstærket betydeligt.

Arbejdsmarkedet belønner et højt uddannelsesniveau og høje kompetencer

Tag beskæftigelsessituationen. I gennemsnit er mere end 80 % med en videregåendeuddannelse i beskæftigelse mod mindre end 60 % af personer med en uddannelse, som ligger under ungdomsuddannelses niveau. Personer med en videregåendeuddannelse er dog ikke immune over for ledighed. Ledigheden blandt voksne med en videregåendeuddannelse var i gennemsnit over OECD-landene 5,0 % i 2012 (en stigning fra 3,3 % i 2008), men blandt de 25-34-årige var den 7,4 % (en stigning fra 4,6 % i 2008). Til sammenligning var ledigheden for 25-34-årige uden en ungdomsuddannelse 19,8 % i 2012 (og endnu højere i mange lande), hvilket er en stigning fra 13,6 % i 2008. Disse data bekræfter igen, at den nylige økonomiske krise ramte unge lavtuddannede voksne hårdt.

Manglende kompetencer forstærker kun risikoen for ledighed – også blandt personer med sammenligneligt uddannelsesniveau. For eksempel var i gennemsnit 5,8 % af de voksne uden en ungdomsuddannelse i de 24 lande og subnationale regioner, der deltog i undersøgelsen af voksnes kompetencer, men som havde et moderat niveau af læsefærdighed, ledige i 2012 sammenlignet med 8,0 % af de voksne med sammenligneligt uddannelsesniveau, men som havde et lavt niveau af læsefærdighed. Tilsvarende var 3,9 % af personer med en videregåendeuddannelse, som havde lavere læsefærdighed, ledige mod 2,5 % af dem med den højeste færdighed.

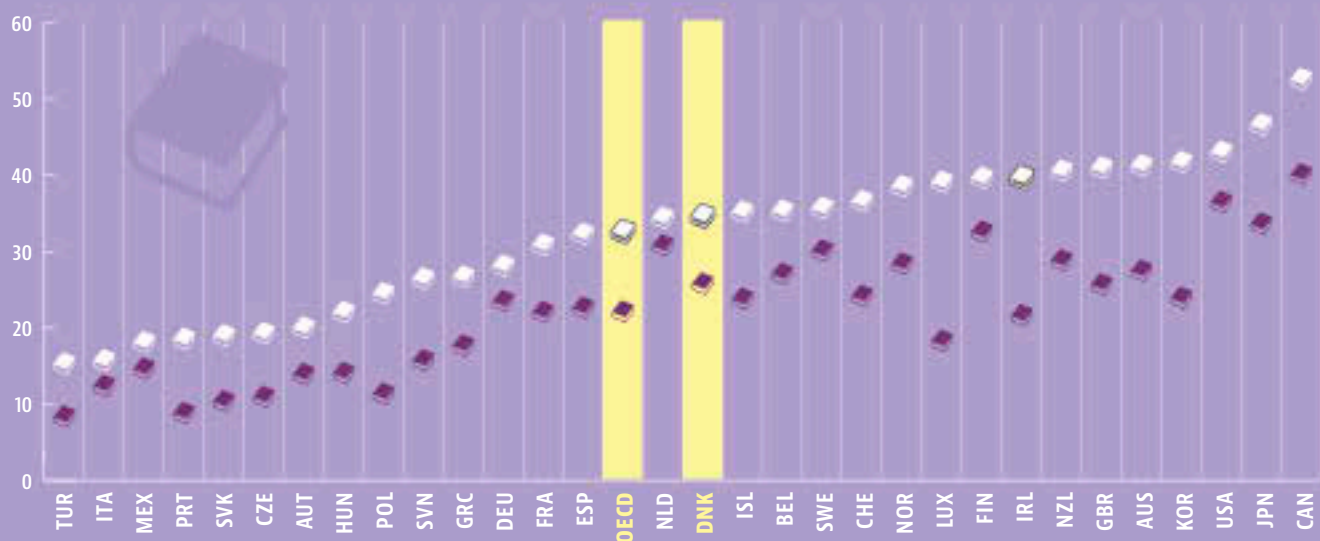
Data om indtjening peger også på en voksende kløft mellem dem, der har en uddannelse, og dem, der ikke har en uddannelse. I OECD-landene tjener voksne med en videregåendeuddannelse i gennemsnit omkring 70 % mere end dem, som har en uddannelse, der ligger under ungdomsuddannelsesniveau. Forskelle i kompetencer har også en effekt på indtjeningen, selv blandt personer med samme uddannelsesniveau: voksne med en videregåendeuddannelse, som har den højeste grad af læsefærdighed, tjener i gennemsnit ca. 45 % mere end en tilsvarende uddannet voksen, som har den laveste grad af læsefærdighed som målt i undersøgelsen af voksnes kompetencer.

Statistik

Flere voksne har en lang videregående uddannelse

% af 25-64-årige med en lang videregående uddannelse, 2000-2012

2000 2012



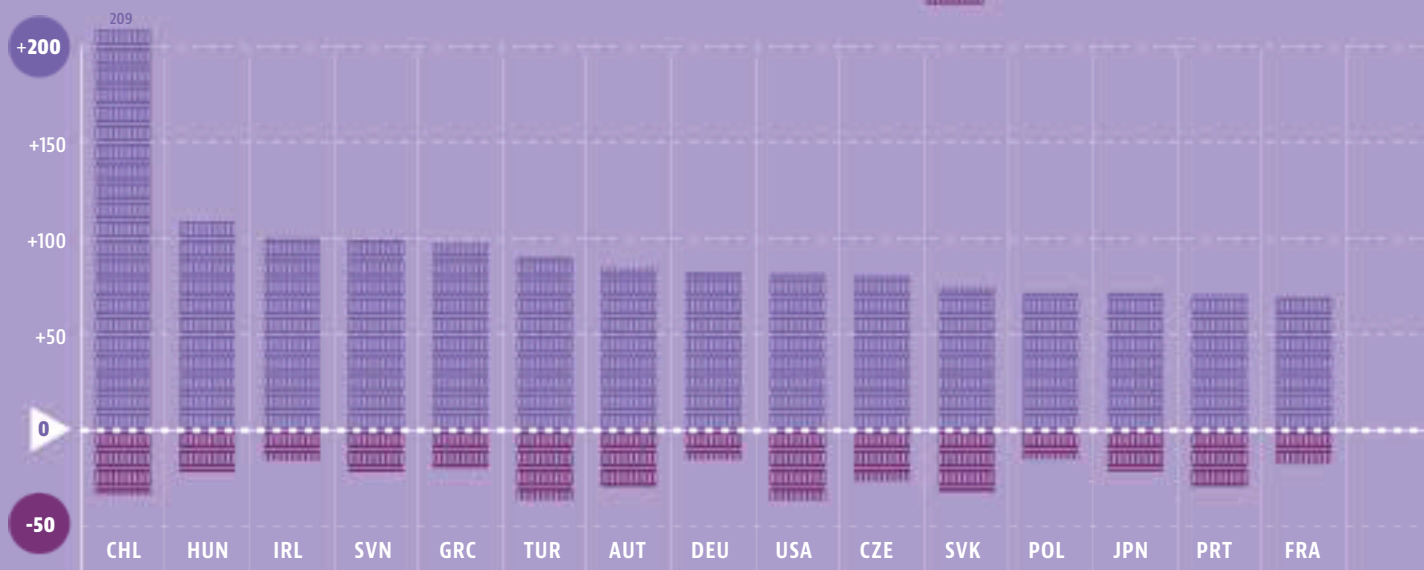
StatLink <http://dx.doi.org/10.1787/888933114951>

Relativ indkomst i forhold til uddannelsesniveau

Gevinst eller tab sammenlignet med gymnasial uddannelse, 2012

25-65-årige med arbejdsindkomst

Universitetsniveau eller avancerede forskningsprogrammer
 Gymnasial uddannelse
 Under gymnasialt uddannelsesniveau



StatLink <http://dx.doi.org/10.1787/888933116205>

Beskæftigelsesprocent i forhold til uddannelsesniveau

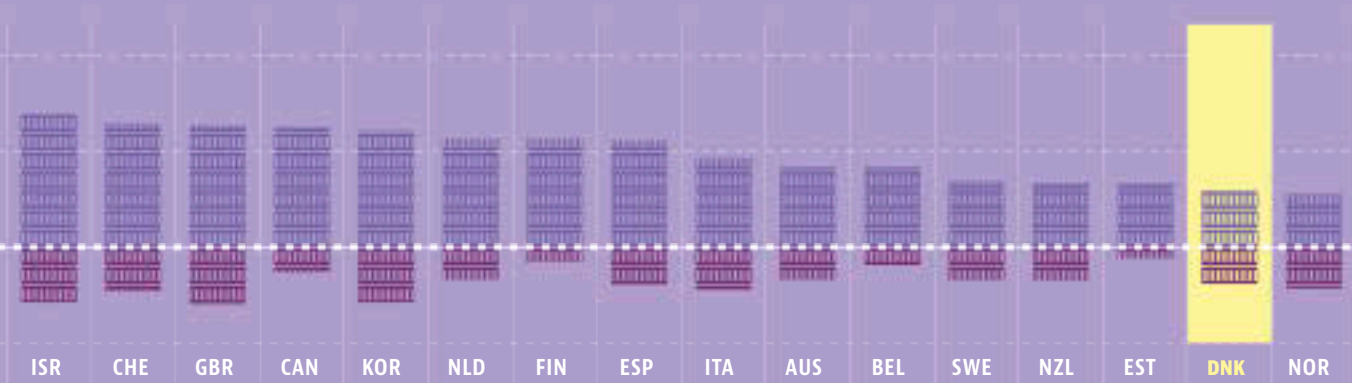
% af 25-64-årige i arbejde, 2012

Landene er ordnet i faldende rækkefølge i forhold til beskæftigelsesprocenten for 25-64-årige med en lang videregående uddannelse



StatLink <http://dx.doi.org/10.1787/888933115958>

ISO-koder	AUS Australien	CZE Tjekkiet	GRC Grækenland	KOR Korea	NOR Norge	ESP Spanien
	AUT Østrig	DNK Danmark	HUN Ungarn	LVA Letland	POL Polen	SWE Sverige
	BEL Belgien	EST Estland	ISL Island	LUX Luxembourg	PRT Portugal	CHE Schweiz
	BRA Brasilien	FIN Finland	IRL Irland	MEX Mexico	RUS Rusland	TUR Tyrkiet
	CAN Canada	FRA Frankrig	ITA Italien	NLD Nederlandene	SVK Slovakiet	GBR Storbritannien
	CHL Chile	DEU Tyskland	ISR Israel	NZL New Zealand	SVN Slovenien	USA USA



Uddannelse og kompetencer betyder mere og mere

I de fleste lande er absolut opadgående mobilitet i uddannelse mere almindelig end nedadgående mobilitet

Udvidelsen af uddannelsessystemerne i mange OECD-lande, både på ungdoms niveau og på videregående uddannelser, har givet de 25-34-årige mulighed for at opnå et højere uddannelsesniveau end deres forældre. I de OECD-lande, som deltog i 2012-undersøgelsen af voksnes kompetencer (et produkt af OECD's program for international kortlægning af voksnes kompetencer eller PIAAC), havde i gennemsnit 32 % af de unge opnået et højere uddannelsesniveau end deres forældre, mens kun 16 % ikke havde nået deres forældres uddannelsesniveau. I alle lande undtagen Estland, Tyskland, Norge og Sverige er absolut opadgående mobilitet i uddannelse mere almindelig end absolut nedadgående mobilitet. Udvidelsen af uddannelserne er især udtalt i Frankrig, Irland, Italien, Korea, Spanien og Den Russiske Føderation, hvor forskellen mellem opadgående og nedadgående uddannelsesmobilitet er 30 procentpoint eller mere.

Andre resultater

Tæt på 40 % af de 25-34-årige har nu en **videregående uddannelse**, hvilket er 15 procentpoint højere end hos de 55-64-årige.

Der er i gennemsnit sket en stigning på 10 procentpoint i andelen af ældre og yngre voksne, som scorer højest i **læsefærdigheder**.

I de fleste OECD-lande starter uddannelsen for de fleste børn, før de fylder 5 år. Mere end tre fjerdedele af de 4-årige (84 %) er **tilmeldt tidlig undervisning og går i underskolen** i OECD-landene; blandt de OECD-lande, som er medlemmer af EU er det 89 % af de 4-årige.

Omkring 72 % af de elever, som påbegynder **en ungdoms uddannelse**, fuldfører programmerne inden for normeret tid. Hvis man giver eleverne to år mere til at fuldføre deres ungdoms uddannelse, gennemfører 87 % af eleverne programmerne to år efter normeret tid. Dette er et gennemsnit for OECD-landene.

I gennemsnit var 49 % af de 15-29-årige under uddannelse i OECD-landene i 2012. Af de resterende 51 % havde 36 % et job, 7 % var ledige, og 8 % var uden for arbejdsstyrken.

Videregående uddannelsesinstitutioner og i mindre omfang førskoleinstitutionerne får de største andele af midler fra private kilder: henholdsvis 31 % og 19 %. **Offentlige midler** til uddannelsesinstitutioner for alle niveauer tilsammen steg mellem 2000 og 2011 i alle lande (undtagen Italien), som der

foreligger sammenlignelige data for. Da der imidlertid er flere husstande, som deler omkostningerne til uddannelse, steg den **private finansiering** endnu mere i mere end tre fjerdedele af landene.

Mens andelen af **offentlige midler**, som var afsat til uddannelse, faldt mellem 2005 og 2011 i to tredjedele af landene, voksede de offentlige udgifter til uddannelse i den kortere periode 2008-2011 – hvor den økonomiske krise var på sit højeste – hurtigere (eller faldt langsommere) end de offentlige udgifter til uddannelse på alle andre tjenester i 16 ud af de 31, hvor der foreligger data.

Der kræves kun en mastergrad for **førskolelærere** i fire af de 35 lande med tilgængelige data, mens det kræves af lærere på gymnasialt niveau, som underviser i generelle fag, i 22 af de 36 lande med tilgængelige data.

Faglig udvikling for lærere er obligatorisk på alle uddannelsesniveauer i ca. tre fjerdedele af OECD- og partnerlandene med tilgængelige data. Det kræves af alle folkeskolelærere i 17 lande og til forfremmelse eller lønstigning i 8 lande, men det kræves ikke i 6 lande.

I 2012 var mere end 4,5 millioner studerende i gang med en lang videregående uddannelse uden for det land, de er statsborgere i. Australien, Østrig, Luxembourg, New Zealand, Schweiz og Storbritannien har den højeste andel af **internationale studerende** målt i procent af deres samlede antal studerende.

VIDENS BANK

- *TALIS 2013 Results: An International Perspective on Teaching and Learning*
DOI: <http://dx.doi.org/10.1787/9789264196261-en>
- *Skills Outlook 2013: First Results from the Survey of Adult Skills*
DOI: <http://dx.doi.org/10.1787/9789264204256-en>
- *Trends Shaping Education 2013*
DOI: http://dx.doi.org/10.1787/trends_edu-2013-en

INFOHJØRNET



Tekst og figurer er bearbejdet fra OECD (2014), *Green Growth Indicators 2014*, *OECD Green Growth Studies*, OECD Publishing
DOI: <http://dx.doi.org/10.1787/9789264202030-en>

Måling af fremskridt hen mod grøn vækst

OECD's indikatorer for grøn vækst hjælper regeringerne med at udforme politikker, der kan fremme økonomisk vækst og udvikling og samtidig sikre, at naturaktiver fortsat kan levere de ressourcer og miljøtjenester, som vores velfærd er afhængig af. Den globale økonomiske og finansielle krise lettede noget af presset på miljøet. Der er imidlertid risiko for, at dette pres intensiveres, når væksten stiger igen, og at det hurtigt vil nå samme niveau som før krisen.

OECD's indikatorer for grøn vækst er organiseret omkring fire hovedmål: etablering af en ressourceeffektiv, CO₂-svag økonomi, opretholdelse af en aktivbase med naturressourcer, forbedring af folks livskvalitet og implementering af relevante politiske foranstaltninger og realisering af de økonomiske muligheder, der er i grøn vækst. **Seks nøgleindikatorer** har til formål at kommunikere centrale elementer af grøn vækst på en afbalanceret måde: CO₂ og materialeproduktivitet, bæredygtig multifaktorproduktivitet, et naturressourceindeks, ændring i arealanvendelse og -dække og befolkningens eksponering for luftforurening.

Den globale økonomiske og finansielle krise lettede noget af presset på miljøet. Men når væksten kommer i gang igen, vil presset forstærkes og hurtigt overstige niveauet før krisen, medmindre regeringerne styrker de relevante politikker.

Der er behov for en stærkere vedvarende indsats for at opnå en mere effektiv udnyttelse af energi- og naturressourcer for at kunne reparere miljøskaderne, opretholde økonomiens aktivbase i form af naturressourcer og forbedre folks livskvalitet. Det kræver en koordineret indsats af finans-, økonomi-, industri- og landbrugsministrene plus andre ministre, hvis politikker påvirker miljøet og kan fremme grøn vækst. Det bliver helt afgørende at opbygge menneskelig kapital gennem uddannelse og kompetenceudvikling.

Er vi ved at blive mere effektive til at udnytte naturressourcerne og tjenesteydelser fra miljøet?

I de sidste 20 år er den grønne produktivitet i OECD-økonomierne i forhold til **CO₂, energi og materialer**

vokset, men der er store udsving landene og sektorerne imellem. CO₂-udslip og anvendelse af fossile brændstoffer er ikke længere knyttet til økonomisk vækst, og vedvarende energikilder spiller en stigende rolle i indsatsen for at gøre energiforsyningen mere alsidig og omstille til anvendelse af færre fossile brændstoffer. I dag genererer OECD-landene mere økonomisk værdi pr. enhed af anvendte materielle ressourcer end i 1990, og indsatsen for at genbruge affald er begyndt at give bonus. Udnyttelsen af næringsstoffer i landbruget er også forbedret, og overskuddet er faldende i forhold til produktionen.

Denne udvikling skyldes en kombination af flere faktorer: politisk handling, faldet i økonomisk aktivitet på grund af krisen, stigningen i servicesektoren, offshoring af ressource- og forureningstung produktion og stigende handelsvolumen.

På mange områder er produktivitetstigningen lille og miljøpresset fortsat stort: CO₂-emissionerne stiger fortsat, energimikset er fortsat domineret af fossile brændstoffer og nyder af og til godt af statsstøtte, forbruget af materialeressourcer til støtte for økonomisk vækst er fortsat højt, og mange værdifulde materialer bliver fortsat kasseret som affald.

Opretholdes aktivbasen af naturressourcer for vores økonomier?

De oplysninger, der skal til for at kunne vurdere landenes naturressourcer, er ufuldstændige og af varierende kvalitet. Der er gjort fremskridt inden for forvaltning af naturressourcerne i forhold til kvantitet. Den globale fiskeproduktion fra marine fangster er stabiliseret, den kommercielle udnyttelse af

Statistik

Luftforurening i byer

Gennemsnitlig individuel udsættelse for små partikler (PM10), $\mu\text{g}/\text{m}^3$

1990 2010 WHO-grænseværdi (20 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ årligt gennemsnit)

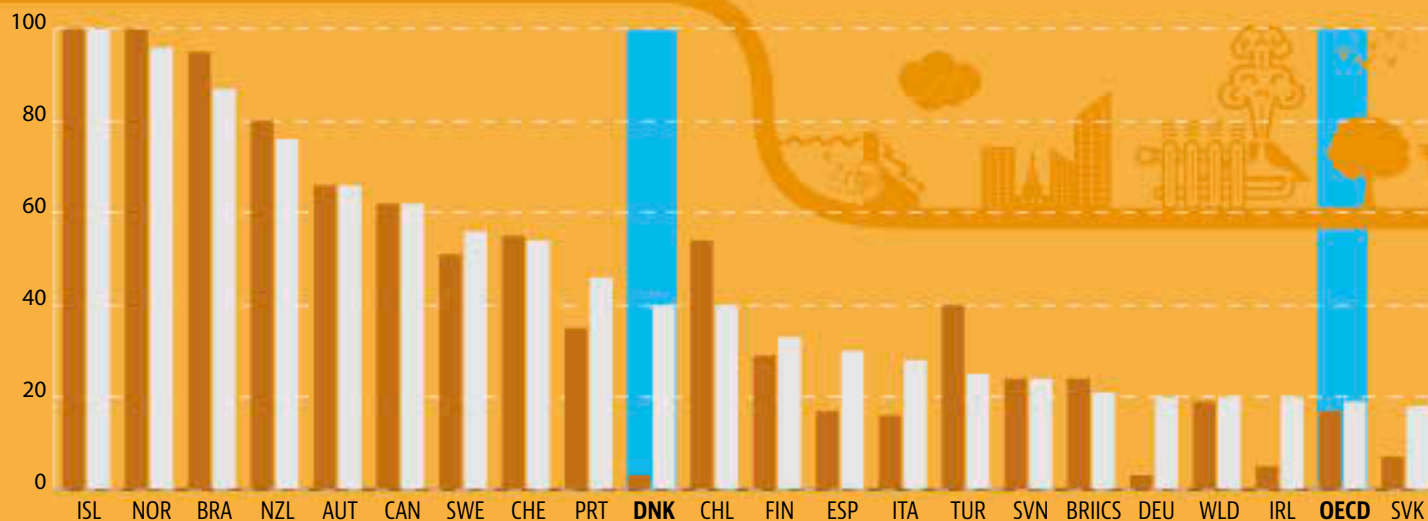


StatLink <http://dx.doi.org/10.1787/888932925654>

Andel af vedvarende energi i el-produktion

% af vedvarende energi i el-produktion

1990 2011

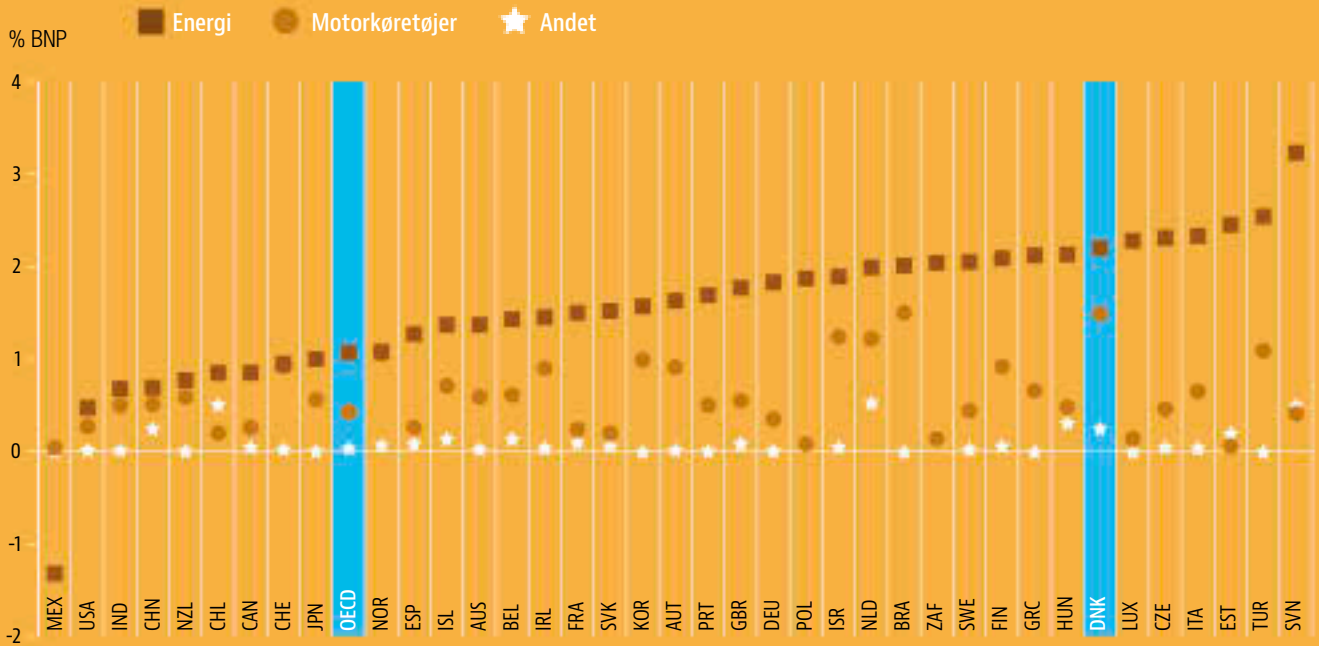


StatLink <http://dx.doi.org/10.1787/888932925255>

Brug af miljøskatter er fortsat begrænset i mange lande

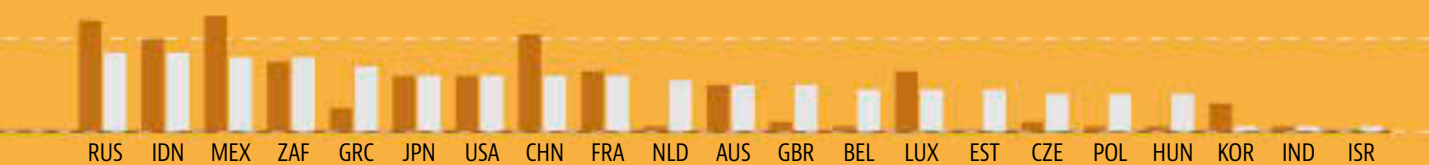
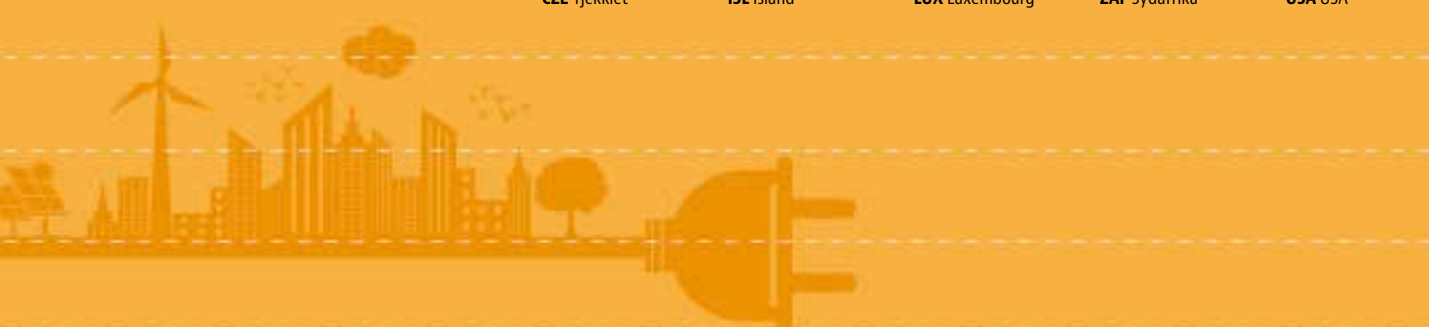
Analyse af indtægter fra miljøskatter som % af BNP, 2012

Sorteret fra laveste til højeste for energi



StatLink <http://dx.doi.org/10.1787/8888932925825>

- | | | | | | |
|------------------|-----------------------|-----------------------|-----------------------|-------------------------|---------------------------|
| ISO-koder | AUS Australien | DNK Danmark | IND Indien | MEX Mexico | SVK Slovakiet |
| | AUT Østrig | EST Estland | IDN Indonesien | NLD Nederlandene | SVN Slovenien |
| | BEL Belgien | FIN Finland | IRL Irland | NZL New Zealand | ESP Spanien |
| | BRA Brasilien | FRA Frankrig | ISR Israel | NOR Norge | SWE Sverige |
| | CAN Canada | DEU Tyskland | ITA Italien | POL Polen | CHE Schweiz |
| | CHL Chile | GRC Grækenland | JPN Japan | PRT Portugal | TUR Tyrkiet |
| | CHN Kina | HUN Ungarn | KOR Korea | RUS Rusland | GBR Storbritannien |
| | CZE Tjekkiet | ISL Island | LUX Luxembourg | ZAF Sydafrika | USA USA |



Måling af fremskridt hen mod grøn vækst

skovressourcer viser et bæredygtigt billede, og udvindingen af vedvarende **drikkevandskilder** holder sig trods stigende efterspørgsel på et stabilt niveau.

Det samlede pres på naturressourcerne er fortsat højt, og vi står stadig over for store udfordringer i forhold til kvaliteten af naturressourcerne, de økosystemtjenester, de leverer, og integreret forvaltning. Områder med stor **biodiversitet** er faldende, og mange økosystemer er blevet forringet. Truslerne mod biodiversiteten er især store i lande med stor befolkningstæthed, hvor arealanvendelsen er under forandring, og infrastrukturudvikling fører til stigende fragmentering af naturlige levesteder. Mange **dyre- og plantearter** er truede. En tredjedel af verdens fiskebestande er overudnyttet, og mange **skove** er truet af forringelse, fragmentering og omdannelse til andre arealtyper. Presset på vandressourcerne er fortsat højt. I nogle tilfælde kan lokal knaphed på vand begrænse den økonomiske aktivitet.

Har folk gavn af miljøforbedringer?

De fleste mennesker i OECD har gavn af forbedrede sanitære forhold. Næsten 80 % har gavn af offentlig spildevandsrensning. Menneskers eksponering for luftforurening med svovloxider og partikler er faldende. Samtidig påvirker ozon i lav højde, nitrogenoxider og meget fine partikler stadig menneskers sundhed. Estimer af omkostningerne ved luftforurening i OECD-landene viser, at fordelene ved yderligere nedbringelse af luftforureningen kan være betydelige. Der er også stadig udfordringer i forhold til opgradering af aldrende vandforsynings- og kloaksystemer og adgang til effektiv spildevandsrensning i små eller isolerede bebyggelser.

Vil mere grøn vækst generere økonomiske muligheder?

Landenes indsats for at indføre grønne vækstpolitikker ved at støtte nye teknologier og innovation og benytte forskellige økonomiske instrumenter er ved at tage fart. Der er dog stadig kun få oplysninger om de økonomiske muligheder i forhold til arbejdspladser og konkurrencedygtighed som følge af grønne politikker. De dynamiske aspekter af grøn vækst er vanskelige at indfange statistisk, og mange forsøg på at måle dem har fokuseret på "grønne aktiviteter" og ikke den "grønne transformation" af økonomien og de globale supply chains.

De sektorer, som fremstiller **miljørigtige varer og tjenester**, udgør en voksende (om end beskedne) andel af økonomien. Forbruget på offentlig **forskning og udvikling**, som er øremærket til miljø- og energieffektivitet, er steget, og det samme gælder for "grønne" **patenter**. Anvendelse af **miljørelaterede skatter** er voksende, men er stadig begrænset i forhold til skatter på arbejde. Andelen af støtte til landmænd, som udøver det største pres på miljøet, er faldet, mens andelen, som tager højde for miljøkrav, er vokset.

De **internationale finansielle strømme**, som fremmer mere grøn vækst, er under udvikling. Mens **markederne for fossile brændstoffer** skrumpede på grund af finanskrisen og reducerede industriproduktionen, viste der sig nye muligheder inden for ren energi, hvor internationale investeringsstrømme har overgået **investeringerne** i teknologi i forbindelse med fossile brændstoffer. Der har også vist sig nye muligheder med finansielle institutioner, som udsteder **grønne obligationer**, og **eksportkreditorganisationer** faciliterer private investeringer i projekter, som evalueres i forhold til deres miljøpåvirkning. **Udviklingshjælp** til miljøformål er fortsat stigende, og hjælp til vedvarende energi overgik hjælpen til ikkevedvarende energi.

En stor del af udviklingen sker dog stadig i periferien, og politikkerne er ofte usammenhængende og underminerer derfor overgangen til grøn vækst. Landene **støtter** fortsat produktion og forbrug af **fossile brændstoffer** på mange måder. Og ændringer i **energiskatter**, lav beskatning på brændstoffer med betydelig miljøpåvirkning og undtagelser for brændstof, som anvendes i visse sektorer, hæmmer overgangen til en økonomi, som er mindre afhængig af fossile brændstoffer. Reformen af dem giver vigtige muligheder for, at landene kan generere flere skatteindtægter og samtidig nå deres miljømål på en mere omkostningseffektiv måde.

VIDENSBANK

- *Towards Green Growth in Southeast Asia*
DOI: <http://dx.doi.org/10.1787/9789264224100-en>
- *Policy Instruments to Support Green Growth in Agriculture*
DOI: <http://dx.doi.org/10.1787/9789264203525-en>
- *OECD Environmental Performance Reviews*
DOI: <http://dx.doi.org/10.1787/19900090>

INFOHJØRNET



Tekst og figurer er bearbejdet fra OECD/FAO (2014), *OECD-FAO Agricultural Outlook 2014-2023*, OECD Publishing

DOI: http://dx.doi.org/10.1787/agr_outlook-2014-en

Udsigter for landbruget – brødfødning af verden

Verdens landmænd og fiskere vil kunne efterkomme efterspørgslen i de næste 10 år. Stigende indkomster, urbanisering og nye spisevaner vil forstærke overgangen til en mere protein-, fedt- og sukkerholdig kost. Priserne vil stige, men holde sig under de historisk høje niveauer. Indien, hvor man hovedsageligt spiser vegetarisk, har et stort opdyrket areal, og samfundet urbaniseres langsomt, og landet udgør dermed mange unikke muligheder og udfordringer. På den baggrund forventes det, at per capita-fødevarerproduktionen og forbruget fortsat at stige.

Verdensmarkedspriserne på vigtige afgrøder er faldet betydeligt i forhold til de historisk høje niveauer, og det skyldes i vidt omfang rekordhøsten i 2013/14. Priserne på kød og mælkeprodukter ligger til gengæld på et historisk højt niveau, fordi udbuddet var mindre end forventet i 2013. Verdensmarkedspriserne på ethanol og biodiesel fortsatte deres fald fra de historisk høje niveauer, de nåede op på i 2011, på grund af det rigelige udbud af begge.

Efterspørgslen efter landbrugsprodukter forventes fortsat at være stabil, selvom vækstraterne har været lavere end i det foregående årti. Kornprodukter er stadig hovedhjørnestenen i menneskers kost, men stigende indkomster, urbanisering og ændringer i spisevaner bidrager til et skifte til en mere protein-, fedt- og sukkerholdig kost.

I de næste 10 år regner man med, at produktionen af **biobrændstof** vil vokse hurtigere end **produktionen af afgrøder**. Denne strukturelle ændring i den globale landbrugsproduktion bidrager til et relativt skift hen mod grovere kornarter og oliefrø for at imødekomme efterspørgslen på fødevarer, dyrefoder og biobrændstof og væk fra basisafgrøder som hvede og ris. Størstedelen af den ekstra produktion vil komme fra regioner, hvor bestemmende faktorer som tilgængelighed af jord og vand samt politisk regulering er mindre begrænsende.

Priserne på afgrøder forventes at falde de næste par år, før de stabiliserer sig på et niveau, som er over perioden før 2008, men betydeligt under de nylige høje niveauer. Priserne på kød, mejeriprodukter og fisk forventes at stige. I faste priser forventes priserne på både afgrøder og animalske produkter dog at falde på mellemlangt sigt. De forventede stock-to-use ratios for kornprodukter er steget betydeligt, og det burde dæmpe bekymringerne i forhold til ustabile priser.

Verdensproduktionen inden for fiskeri drives primært af gevinster i akvakultur i udviklingslandene. Vedvarende høje omkostninger i et klima med solid efterspørgsel vil holde fiskepriserne et godt stykke over det historiske gennemsnit og holde forbruget nede i de kommende 10 år. Væksten i produktionen vil hovedsageligt komme fra udviklingslande i Asien og Latinamerika.

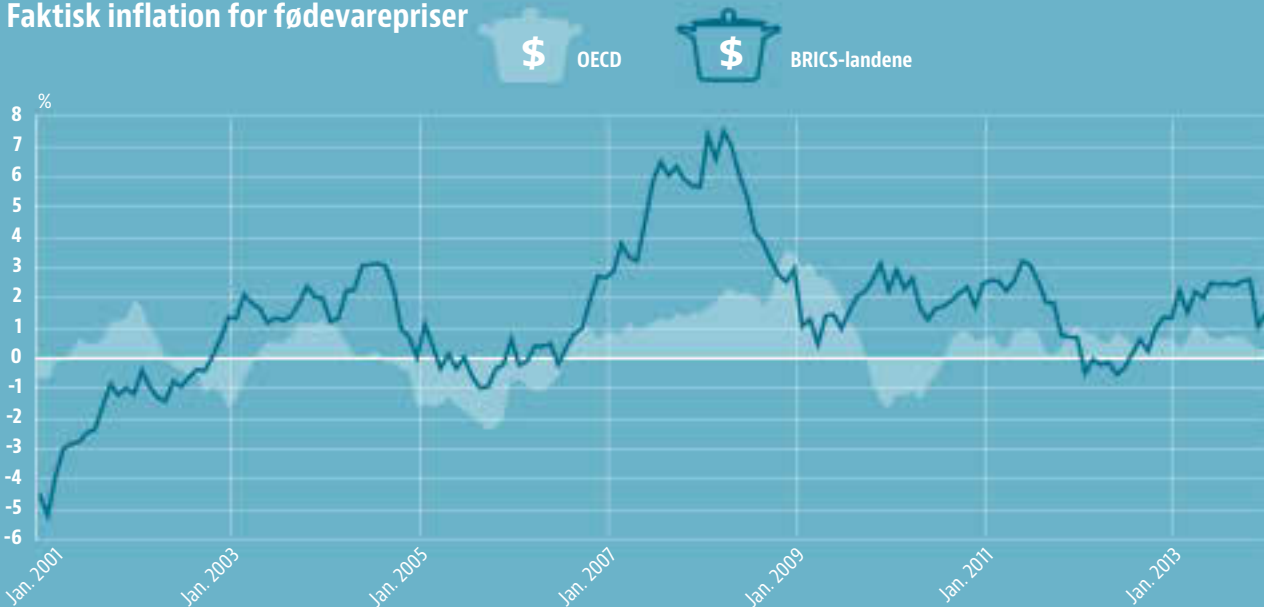
Handlen vokser fortsat, men dog langsommere end i de sidste 10 år. Nord- og Sydamerika vil styrke deres position som den dominerende eksportregion, både med hensyn til værdi og volumen, mens Afrika og Asien vil øge nettoimporten for at imødekomme den stigende efterspørgsel.

Nylige politiske reformer inden for landbrugs- og fiskerimarkedet har bevirket, at udbud og efterspørgsel nu kan reagere bedre på signaler fra markedet, men begge er fortsat styret af politiske tiltag som producentstøtte, offentlige aktieposter

Statistik

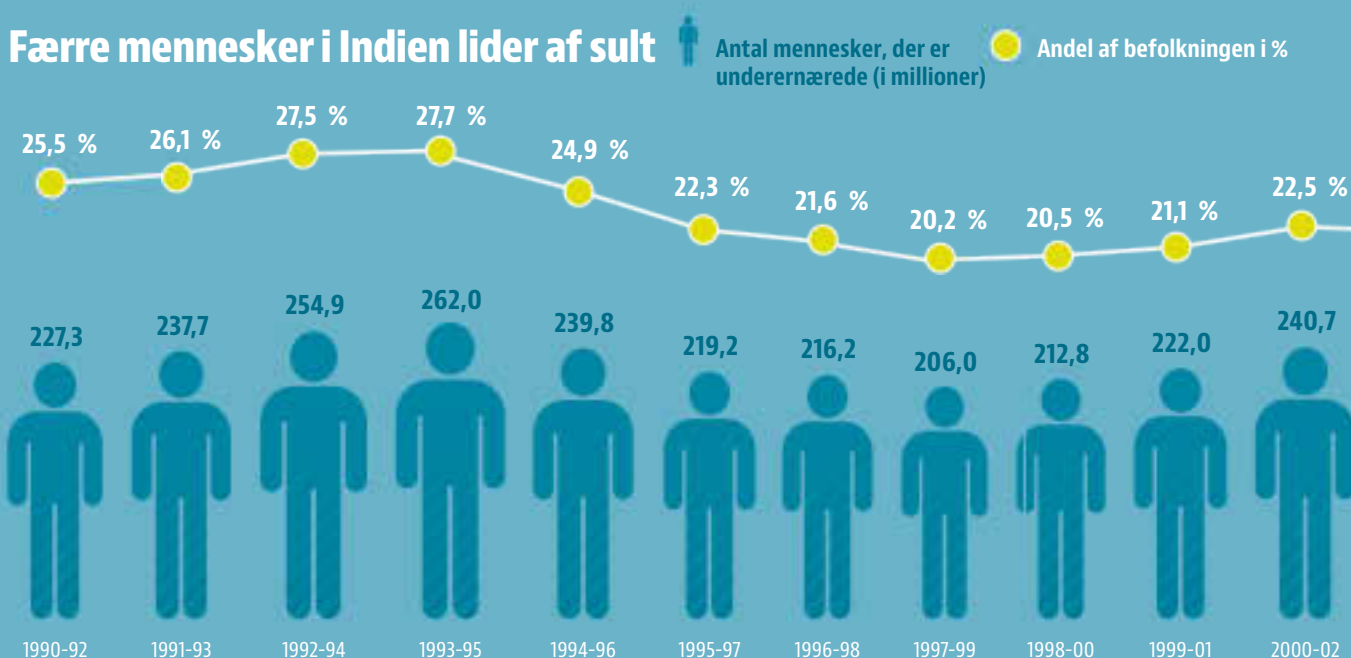
Fødevarepriser er mere volatile i udviklingslande

Faktisk inflation for fødevarepriser



StatLink <http://dx.doi.org/10.1787/888933098725>

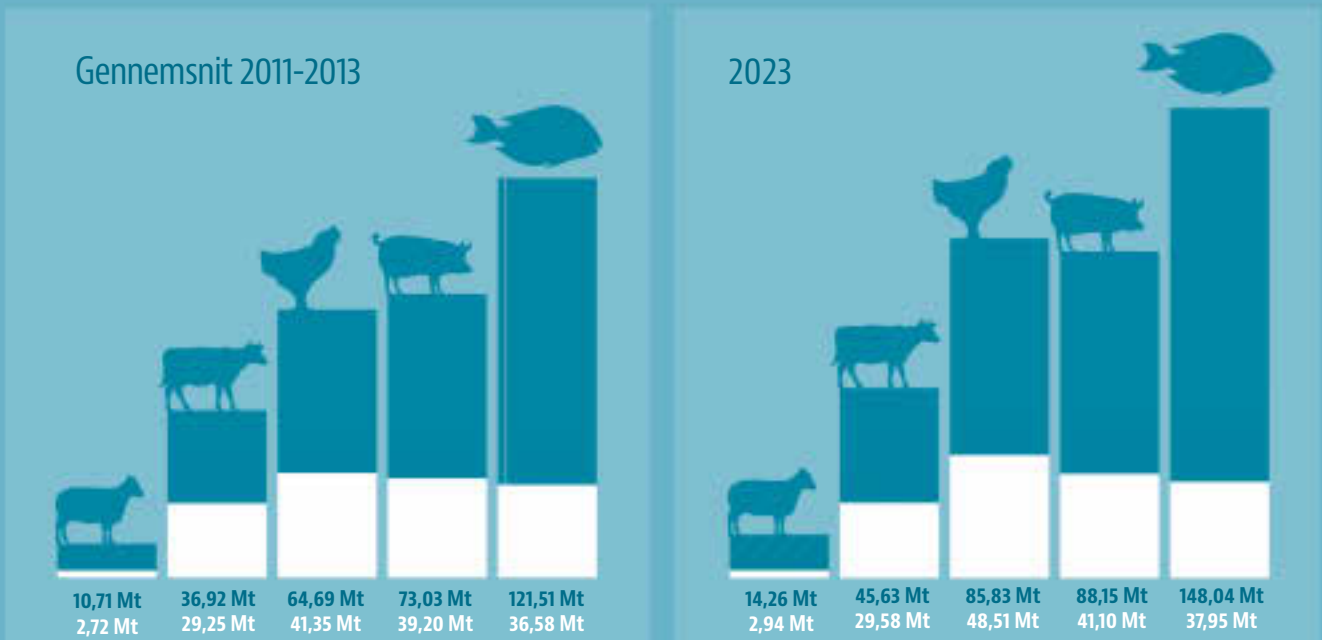
Færre mennesker i Indien lider af sult



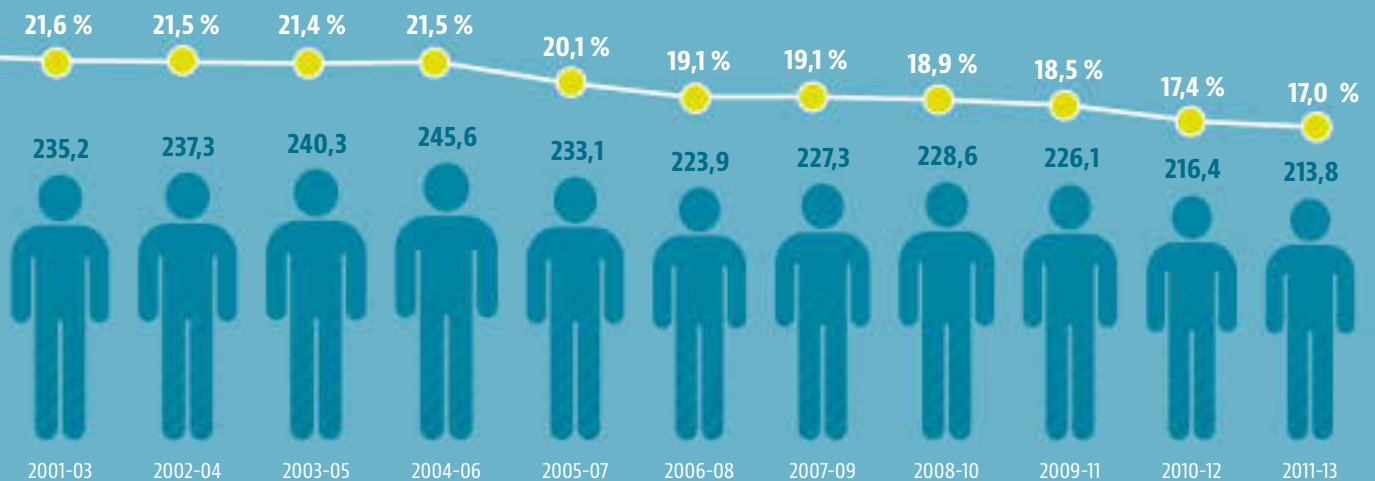
StatLink <http://dx.doi.org/10.1787/888933099067>

Udviklingslande forbruger mere kød og fisk

● Industrilande ● Udviklingslande Mt = millioner tons



StatLink <http://dx.doi.org/10.1787/888933098763>



Udsigter for landbruget – brødfødning af verden

og biobrændstoftilladelser. Yderligere politiske forandringer er undervejs. Den amerikanske Agricultural Act af 2014 og reformen af den fælles landbrugspolitik i EU i 2013 er aftalt i det seneste år, men bestemmelserne er ikke medtaget i de aktuelle prognoser, fordi de nærmere detaljer i implementeringen endnu ikke er fastlagt.

Highlights på de globale varemærker til 2023

Kornprodukter: Verdensmarkedspriserne på de vigtige kornsorter kan falde lidt og dermed fremme verdenshandlen. Lagrene forventes at stige, idet rislagrene i Asien er rekordhøje.

Oliefør: Den globale andel af dyrkede arealer med oliefør stiger fortsat, omend langsommere, da en vedvarende efterspørgsel efter vegetabiliske olier presser priserne op.

Sukker: Efter en svækkelse i slutningen af 2013 vil de internationale sukkerpriser komme igen drevet af stærk global efterspørgsel. Eksporten fra Brasilien, verdens dominerende sukkerekseportør, vil blive påvirket af ethanolmarkedet.

Meat: Solid importefterspørgsel fra Asien samt genopbygning af besætninger i Nordamerika understøtter stærkere kødpriser, hvor priserne på oksekød vil stige til rekordniveau. Fjerkræ overhaler svinekød og bliver det mest forbrugte kødprodukt i perioden.

Mejeriprodukter: Priserne falder en anelse i forhold til det nuværende niveau på grund af vedvarende produktivetsgevinster i de største producentlande og fornyet vækst i Kina. Indien overhaler EU og bliver verdens største mælkeproducent og opbygger en betydelig eksport af skummetmælk i prognoseperioden.

Fiskeri: Væksten i akvakultur vil være koncentreret i Asien. Det er fortsat en af de hurtigst voksende fødevarersektorer og overgår fangede fisk til menneskeføde i 2014.

Biobrændstof: Forbruget og produktionen af biobrændstof forventes at stige med mere end 50 % anført af sukkerbaseret ethanol og biodiesel. Ethanolprisen stiger i takt med råolieprisen, mens biodieselpriisen mere vil følge prisen på vegetabilisk olie.

Bomuld: Den forventede frigivelse af ophobede globale lagre vil fremme forbruget på grund af lavere priser, før priserne igen går opad i 2023.

Fokus på Indien

Denne udgave af Udsigter fokuserer på Indien, som er verdens næstmest folkerige land, med det største antal landmænd og også det største antal fødevarerudsikre mennesker. Udsigter tegner et **relativt optimistisk scenarie for Indien**,

som anført af sektorer med større tilført værdi forventes at opretholde væksten i fødevarerproduktion og -forbrug.

Den nye National Food Security Act er det største program for ret til mad af sin art, der nogensinde er forsøgt, og det allokterer rationer af subsidierede kornprodukter (ca. 90 % under detailprisen) til mere end 800 millioner mennesker. Implementeringen bliver en stor udfordring.

Subsidier for at fremme større brug af gødning, pesticider, frø, vand, elektricitet og kredit samt markedsstøttende priser har bidraget til en stærk årlig produktionsvækst i de sidste 10 år. Disse programmer fremmer fortsat vækst, således at Indien kan ekspandere per capita-udbuddet betydeligt, men stigende ressourcenes vil mindske de absolutte vækstrater over de næste 10 år.

Kosten i Indien er hovedsageligt vegetarisk, men den vil blive mere alsidig. Forbruget af kornprodukter forventes at stige, men større forbrug af mælk og mejeriprodukter, bælgfrugter, frugt og grøntsager vil bidrage til et forbedret indtag af næringsstoffer. Fisk vil også være en vigtig og voksende kilde til protein, mens kødforbruget vil vokse stærkt, men stadig være et af de laveste i verden.

Der ligger **væsentlige usikkerheder** i Indiens makroøkonomiske resultater, bæredygtigheden af væksten i udbytte, og om regeringens programmer kan gennemføres.

Bemærkning til makroøkonomiske forudsætninger

Den makroøkonomiske situation, som ligger til grund for denne udgave af Udsigter, forudsætter en gennemsnitlig vækst i BNP på 2,2 % pr. år for OECD-landene. De økonomiske udsigter for mange nye økonomier er robuste, men nedjusteres lidt i forhold til de sidste 10 år. De fleste afrikanske økonomier udviser stærk vækst. En stærkere US-dollar vil påvirke adskillige landes konkurrenceevne. Råolieprisen forudsættes at nå op på USD 147 pr. tønde i 2023.

VIDENSBANK

- *OECD Compendium of Agri-environmental Indicators*
DOI: <http://dx.doi.org/10.1787/9789264186217-en>
- *Climate Change, Water and Agriculture: Towards Resilient Systems*
DOI: <http://dx.doi.org/10.1787/9789264209138-en>
- *Agricultural Policy Monitoring and Evaluation 2014: OECD Countries*
DOI: http://dx.doi.org/10.1787/agr_pol-2014-en

INFOHJØRNET



Tekst og figurer er bearbejdet fra OECD (2014), *Perspectives on Global Development 2014: Boosting Productivity to Meet the Middle-Income Challenge*, OECD Publishing
DOI: http://dx.doi.org/10.1787/persp_glob_dev-2014-en

Produktivitet, den næste udfordring



Den hurtige vækst i de nye økonomier risikerer at bremse op, hvis der ikke gøres noget for at forbedre produktiviteten

Mange mellemindkomstlande er ikke på vej til at konvergere med OECD's per capita-indkomster: Stærk vækst over en stor del af det seneste årti har øget udviklingslandenes andel af den globale økonomi betydeligt. Men vil denne proces "flytte velstand", så disse lande ender med at konvergere med det gennemsnitlige per capita-indkomstniveau i OECD? Efter lang tids imponerende fremskridt er vækstraterne nu begyndt at aftage i nogle af mellemindkomstøkonomierne. Med de nuværende vækstrater vil flere mellemindkomstlande ikke kunne konvergere med det gennemsnitlige indkomstniveau i OECD inden 2050. Deres udfordring forstørres yderligere af opbremsningen i Kina, hvor hurtig vækst hidtil har gavnet naboer og leverandører, især eksportører af naturressourcer.

Produktivitetssøgning er nøglen: I overgangsfasen fra at være lavindkomstøkonomi øges produktiviteten ved at flytte arbejdskraft fra sektorer med lavere produktivitet til sektorer med højere produktivitet. Dette skift kan fortsat være en væsentlig faktor, også i mellemindkomstlande, f.eks. Indien og Indonesien. Men når denne proces bremser op, skal der i stigende grad være fokus på produktivitetssøgninger i forskellige sektorer. Dette skift er tydeligt i den samlede produktivitetssøgning i OECD-landene. Det er også tydeligt i Kina, som har hævet produktiviteten i mange produktionsindustrier ved at benytte sig af global viden via direkte udenlandske investeringer og ved at importere kapitalgoder og komponenter.

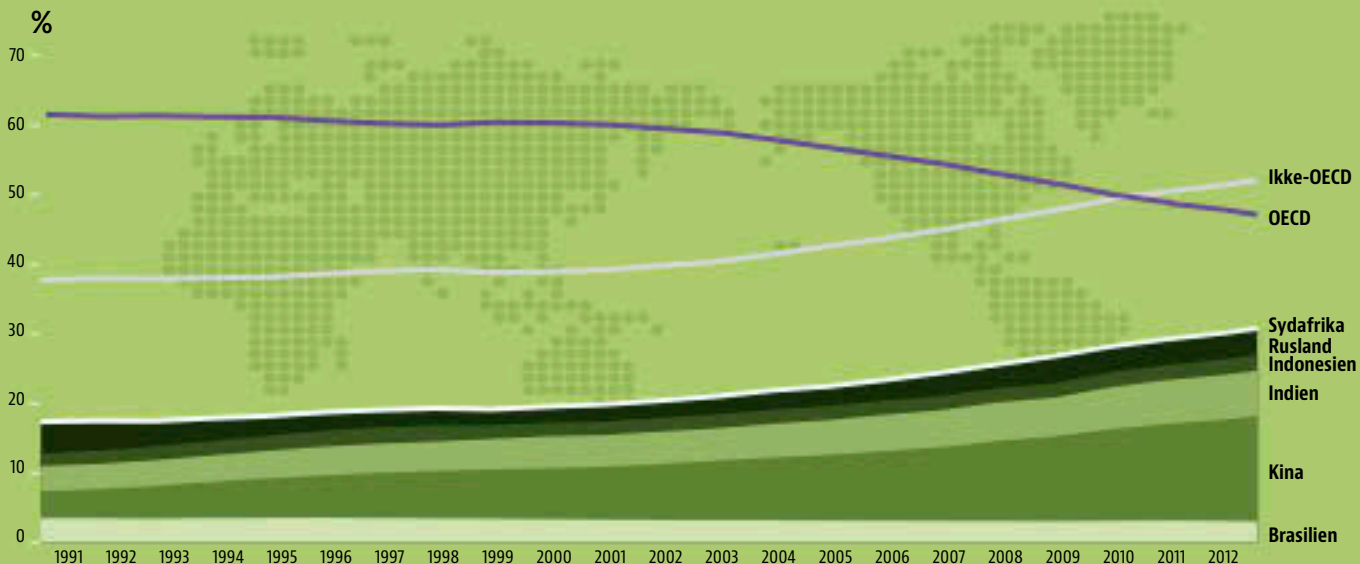
Men produktivitetssøgningen er langsom: For at opnå vedvarende konvergens skal produktivitetssøgningen ske hurtigere. I de sidste 10 år har produktivitetssøgning kun ydet et marginalt bidrag til den økonomiske vækst i mange mellemindkomstlande. Den var heller ikke tilstrækkelig til i væsentligt omfang af mindske det store gab i produktiviteten i udviklede lande. I Brasilien, Mexico og Tyrkiet er gabet endog blevet større. Kina havde derimod en imponerende produktivitetssøgning med omkring 10 % om året i arbejdsproduktivitet og mere end 7 % i totalfaktorproduktivitet inden for produktion og service. Indien har også haft en betydelig stigning i totalfaktorproduktiviteten i de sidste 10 år, men gabet mellem Indien og de udviklede økonomier er stadig betydeligt.

Nogle traditionelle drivkræfter bag vækst er svækket: Det er især vigtigt at forbedre produktiviteten, fordi mange mellemindkomstlande ikke længere kan være sikre på de fordele, som lavindkomstøkonomier normalt har, når de rykker op i mellemindkomstgruppen. Det er f.eks. lave omkostninger til arbejdskraft og hurtig vækst drevet af en udvikling i eksportindustrierne, som igen drives af udenlandske investeringer. Desuden bliver demografien i mellemindkomstlandene mindre gunstig i forhold til vækst. Opstigningen til mellemindkomstgruppen fremskyndes ofte af en demografisk udvikling, hvor dødeligheden falder hurtigere end fødselsraten, og udbuddet af mennesker i den arbejdsduelige alder stiger. Nogle regioner har stadig potentiale til at høste denne demografiske dividende, især Sydøstasien og Afrika syd for Sahara. Men andre steder er den demografiske dividende faldende.

Statistik

Flyttende velstand

%-andel af globalt BNP i forhold til KKP (købekraftsparitet)



StatLink <http://dx.doi.org/10.1787/888933057419>

Produktivtetsvækst normalt højere i tjenester end produktion

Arbejdsproduktivtetsvækst i servicesektorene sammenlignet med produktion, %-ændring 2002-2007



StatLink <http://dx.doi.org/10.1787/888933058426>

Mange middelindkomstlande udvikler sig ikke i retning af konvergens med OECD-indkomster



Høj indkomst

Øvre middel indkomst

Nedre middel indkomst

Lav indkomst

StatLink <http://dx.doi.org/10.1787/888933057533>

ISO-KODER	AGO Angola ARM Armenien AZE Aserbajdsjan BGR Bulgarien BLR Hviderusland BRA Brasilien	BTN Bhutan CHN Kina CMR Cameroun COG Congo COL Colombia DOM Den dominikanske Republik	DZA Algeriet GEO Georgien GRD Grenada HUN Ungarn IND Indonesien IND Indien	IRQ Iraq KAZ Kasakhstan KEN Kenya LCA St. Lucia LKA Sri Lanka MDA Moldova	MEX Mexico MNG Mongoliet MYS Malaysia NGA Nigeria PAN Panama PER Peru	PLW Palau ROM Rumænien RUS Rusland SEN Senegal STP São Tomé og Príncipe	SYC Seychellerne THA Thailand TKM Turkmenistan TON Tonga TUN Tunesien	TUR Tyrkiet UKR Ukraine VNM Vietnam ZAF Sydafrika
------------------	--	--	---	--	--	---	---	--

Produktivitet, den næste udfordring

Mellemindkomstøkonomier kan øge produktiviteten ved:

Løbende at diversificere til sektorer i landbruget, industrien og servicesektoren med større værditilførsel:

Diversificering er især vigtig i mellemindkomstlande, som oplever stigende lønninger, samt lande med mange naturressourcer.

Innovation ved hjælp af global knowhow og udvikling af indenlandske kompetencer:

Selvom de mere udviklede mellemindkomstlande stadig har meget at indhente rent teknologisk. Ud over bedre integration i det globale handelssystem og udnyttelse af udenlandsk knowhow gennem handel, direkte udenlandske investeringer og andre tiltag skal landene udvikle kompetencer til at udvikle nye produkter og processer, som passer bedre til deres egne behov og skaber deres egne konkurrencefordele.

At reformere produkt-, arbejds- og finansmarkederne og udvikle kompetencer:

I mange mellemindkomstlande er udvikling af konkurrencedygtige, innovative virksomheder ofte begrænset af utilstrækkelige lovgivningsmæssige rammer og manglende kompetencer.

At fremme konkurrencedygtige servicesektorer: Den indenlandske servicesektor kan vokse for at opfylde den voksende middelklasses behov. Serviceydelser kan også øge konkurrenceevnen inden for produktionen og være en kilde til eksportindtægter.

De kan også fortsat udnytte "gamle" vækstlokomotiver ved at:

Flytte arbejdskraft fra sektorer med lav produktivitet til sektorer med høj produktivitet:

Mange mellemindkomstlande, herunder Indien, Indonesien, Iran og Malaysia, kan stadig potentielt få gavn af, at arbejdere inden for landbrug, produktion og service rykker op til sektorer med højere produktivitet.

Udnytte faktorakkumulationsdrevet vækst fuldt ud:

De fleste mellemindkomstlande kan stadig forbedre sig i forhold til, hvordan de udnytter arbejdskraften, og kan akkumulere yderligere menneskelig og fysisk kapital. Effektiviteten i udnyttelsen af produktionsfaktorerne kan også blive højere.

De kan arbejde på at sprede fordelene ved vækst ved at:

Sørge for lige muligheder: I mange mellemindkomstlande er fattigdom stadig udbredt, og/eller indkomstiligheden er steget i de sidste 10 år. Frustrationer over levestandarden hos "middelklassen" og den manglende indflydelse på beslutningsprocesserne har skabt spændinger i nogle

mellemindkomstøkonomier. Disse sociale udfordringer skal takles ved at sørge for bedre offentlige goder, bedre livskvalitet for folk, flere jobmuligheder og større indflydelse på økonomien.

Udvikle effektive regionale politikker for at støtte mere retfærdig vækst og reducere regionale uligheder:

Det kræver, at man identificerer regionale konkurrencefordele og skræddersyr offentlige tjenester til de lokale behov med prioritering af tætbefolkede fattige områder.

Øge energieffektiviteten og bæredygtigheden:

Diversificering til mindre energitunge sektorer og indførelse af energieffektive teknologier vil mindske sårbarheden over for udsving i energipriserne og ændringer i regler og præferencer. Desuden har der været mere opmærksomhed på bæredygtighed i forbindelse med udvikling af udviklingsstrategier.

De kan gøre regeringens førelse mere effektiv ved at:

Udvikle større kapacitet til at formulere og implementere planer:

Bedre uddannelse af embedsfolk og bedre koordinering på tværs af ministerier er afgørende for at sikre effektiv planlægning og implementering. Dristige strategiændringer kan være politisk vanskelige og bekostelige, selvom det er mindre, end hvis der slet ikke sker nogen ændring. Effektive kommunikationsstrategier og den rigtige timing og rækkefølge er helt afgørende for at kunne opnå støtte fra mange interessenter til at implementere disse reformer.

VIDENSBANK

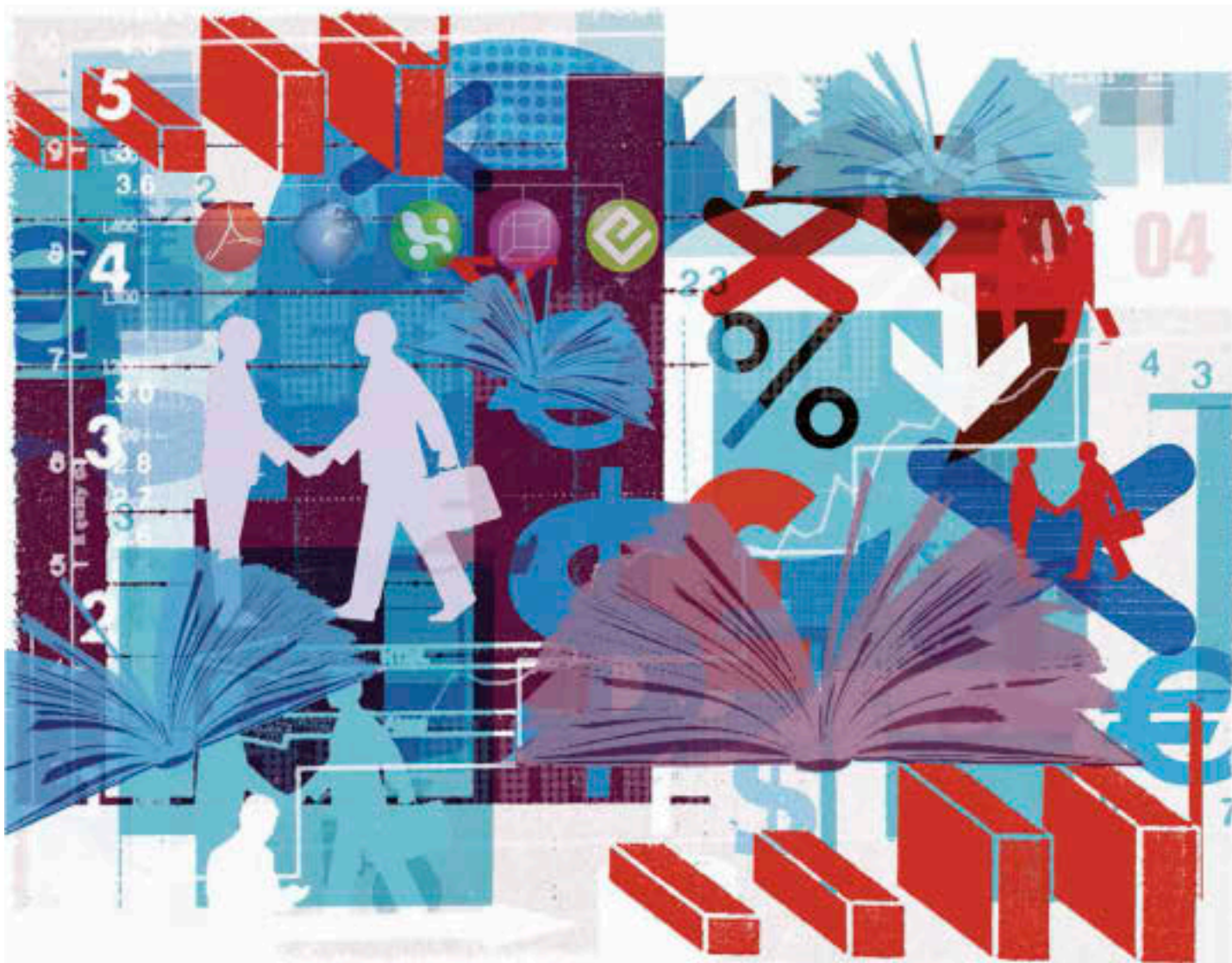
- *African Economic Outlook 2014: Global Value Chains and Africa's Industrialisation*
DOI: <http://dx.doi.org/10.1787/aeo-2014-en>
- *Economic Outlook for Southeast Asia, China and India 2014: Beyond the Middle-Income Trap*
DOI: <http://dx.doi.org/10.1787/saeo-2014-en>
- *Perspectives on Global Development 2014: Boosting Productivity to Meet the Middle-Income Challenge*
DOI: http://dx.doi.org/10.1787/persp_glob_dev-2014-en

BETTER POLICIES FOR BETTER LIVES

OECDiLibrary

OECDs globale vidensbase

Mere end 1 million downloads pr. måned!



2/3 JUNI
2015

OECD FORUM 2015

OECD's vigtigste offentlige foranstaltning, der afholdes i forbindelse med det vigtigste årlige ministermøde.

Deltag og debatér de mest påtrængende emner på den globale dagsorden, og tal med ledere fra hele det politiske fællesskab.

Husk datoen!

www.oecd.org/forum